

Dziennik Urzędowy L 155

Unii Europejskiej

Tom 50

15 czerwca 2007

Wydanie polskie

Legislacja

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 655/2007 z dnia 14 czerwca 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 656/2007 z dnia 14 czerwca 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 586/2001 w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1165/98 dotyczącego krótkoterminowej statystyki w zakresie definicji Głównych Grup Przemysłowych 3

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 657/2007 z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1165/98 dotyczącego krótkoterminowych statystyk w zakresie ustanowienia europejskich systemów doboru prób 7

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 658/2007 z dnia 14 czerwca 2007 r. dotyczące kar finansowych nakładanych za naruszenie pewnych obowiązków w związku z pozwoleniami na dopuszczenie do obrotu wydawanymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady 10

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 659/2007 z dnia 14 czerwca 2007 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na przywóz byków, krów i jałówek niektórych ras alpejskich i górskich, przeznaczonych do celów innych niż ubój 20

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 660/2007 z dnia 14 czerwca 2007 r. ustalające refundacje wywozowe w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych 26

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 661/2007 z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie nieprzyznania refundacji wywozowych do masła w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 581/2004 30

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 662/2007 z dnia 14 czerwca 2007 r. ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym 31

Cena: 18 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 663/2007 z dnia 14 czerwca 2007 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 958/2006	33
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 664/2007 z dnia 14 czerwca 2007 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 38/2007	34
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 665/2007 z dnia 14 czerwca 2007 r. zmieniające stawki refundacji do niektórych przetworów mlecznych, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu	35
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 666/2007 z dnia 14 czerwca 2007 r. zmieniające stawki refundacji do niektórych produktów z sektora cukru, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu	37
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 667/2007 z dnia 14 czerwca 2007 r. ustalające stawki refundacji do niektórych produktów zbożowych i ryżu wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu	39
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 668/2007 z dnia 14 czerwca 2007 r. ustanawiające refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym	43
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 669/2007 z dnia 14 czerwca 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 195/2007 otwierające skup masła w niektórych państwach członkowskich na okres od dnia 1 marca do dnia 31 sierpnia 2007 r.	45
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 670/2007 z dnia 14 czerwca 2007 r. ustalające refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu	46
DYREKTYWY	
★ Dyrektywa Komisji 2007/34/WE z dnia 14 czerwca 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 70/157/EWG odnoszącą się do dopuszczalnego poziomu hałasu i układu wydechowego pojazdów silnikowych w celu jej dostosowania do postępu technicznego ⁽¹⁾	49
II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa	
DECYZJE	
Rada	
2007/409/WE:	
★ Decyzja Rady z dnia 11 czerwca 2007 r. zmieniająca decyzję 2004/585/WE ustanawiającą regionalne komitety doradcze w ramach wspólnej polityki rybołówstwa	68
Komisja	
2007/410/WE:	
★ Decyzja Komisji z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie środków zapobiegających wprowadzaniu do Wspólnoty i rozprzestrzenianiu się we Wspólnocie wirusa wrzecionowatości bulw ziemniaka (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2451)	71

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

- ★ Decyzja Komisji z dnia 14 czerwca 2007 r. zakazująca wprowadzania do obrotu produktów pochodzących od bydła urodzonego lub hodowanego w Zjednoczonym Królestwie przed dniem 1 sierpnia 1996 r. do jakichkolwiek celów i zwalniająca takie zwierzęta z niektórych środków kontroli i zwalczania ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 oraz uchylająca decyzję 2005/598/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2473) 74
-

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

- ★ Decyzja Rady 2007/412/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. zmieniająca decyzję 2002/348/WSiSW dotyczącą bezpieczeństwa w związku z meczami piłki nożnej o charakterze międzynarodowym 76

2007/413/WSiSW:

- ★ Decyzja Umawiających się Stron zebranych w Radzie z dnia 12 czerwca 2007 r. przyjmująca przepisy wykonawcze do art. 6a Konwencji w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (konwencja o Europolu) 78

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 655/2007

z dnia 14 czerwca 2007 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 14 czerwca 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	46,7
	TR	88,0
	ZZ	67,4
0707 00 05	JO	151,2
	TR	95,2
	ZZ	123,2
0709 90 70	TR	87,6
	ZZ	87,6
0805 50 10	AR	55,1
	ZA	64,2
	ZZ	59,7
0808 10 80	AR	94,6
	BR	81,4
	CL	92,0
	CN	96,9
	NZ	108,3
	US	121,7
	ZA	97,1
	ZZ	98,9
0809 10 00	IL	156,1
	TR	202,2
	ZZ	179,2
0809 20 95	TR	289,9
	US	330,4
	ZZ	310,2
0809 30 10, 0809 30 90	CL	101,6
	ZZ	101,6
0809 40 05	CL	134,4
	IL	204,2
	ZZ	169,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 656/2007**z dnia 14 czerwca 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 586/2001 w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1165/98 dotyczącego krótkoterminowej statystyki w zakresie definicji Głównych Grup Przemysłowych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1165/98 z dnia 19 maja 1998 r. dotyczące krótkoterminowych statystyk ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 oraz art. 17 lit. c),

W rozporządzeniu (WE) nr 586/2001 wprowadza się następujące zmiany:

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Definicja Głównych Grup Przemysłowych ustanowiona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 586/2001 ⁽²⁾ opiera się na statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej (NACE) ⁽³⁾.
- (2) Nowa wersja klasyfikacji NACE (NACE Rev. 2) została wprowadzona rozporządzeniem (WE) nr 1893/2006, które stanowi również, że krótkoterminowe statystyki, do których odnosi się rozporządzenie (WE) nr 1165/98, mają być przygotowywane przy użyciu NACE Rev. 2 od dnia 1 stycznia 2009 r.
- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Programów Statystycznych,

1) w art. 1 i 2 wszystkie odesłania do „NACE Rev. 1” zastępuje się odesłaniami do „NACE Rev. 2”;

2) w art. 3 wyrażenie „nie później niż trzy miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia” zastępuje się wyrażeniem „od dnia 1 stycznia 2009 r.”;

3) załącznik zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Joaquín ALMUNIA

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 162 z 5.6.1998, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 86 z 27.3.2001, str. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 293 z 24.10.1990, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

PRZYDZIAŁ POZYCJI NACE REV. 2 DO KATEGORII ŁĄCZNEJ KLASYFIKACJI

NACE Rev. 2	Wyszczególnienie NACE Rev. 2	Klasyfikacja łączna
07	Kopalnictwo rud metali	Półprodukty
08	Pozostałe górnictwo i kopalnictwo	Półprodukty
09	Pomocnicza działalność usługowa w zakresie górnictwa	Półprodukty
10.6	Wytwarzanie produktów przemiału zbóż, skrobi i produktów skrobiowych	Półprodukty
10.9	Produkcja gotowych pasz dla zwierząt	Półprodukty
13.1	Przygotowanie i przędzenie włókien tekstylnych	Półprodukty
13.2	Produkcja tkanin	Półprodukty
13.3	Wykańczanie materiałów włókienniczych	Półprodukty
16	Produkcja drewna i wyrobów z drewna i korka, z wyłączeniem mebli; produkcja artykułów ze słomy i materiałów używanych do wyplatania	Półprodukty
17	Produkcja papieru i wyrobów z papieru	Półprodukty
20.1	Produkcja chemikaliów podstawowych, nawozów i związków azotowych, tworzyw sztucznych i kauczuku syntetycznego w postaci surowej	Półprodukty
20.2	Produkcja pestycydów i pozostałych środków agrochemicznych	Półprodukty
20.3	Produkcja farb, lakierów i podobnych substancji powłokowych, farb drukarskich i mas uszczelniających	Półprodukty
20.5	Produkcja pozostałych wyrobów chemicznych	Półprodukty
20.6	Produkcja włókien chemicznych	Półprodukty
22	Produkcja wyrobów gumowych i z tworzyw sztucznych	Półprodukty
23	Produkcja wyrobów z pozostałych mineralnych surowców niemetalicznych	Półprodukty
24	Produkcja metali	Półprodukty
25.5	Kucie, prasowanie, wylaczanie i walcowanie metali; metalurgia proszków	Półprodukty
25.6	Obróbka metali i nakładanie powłok na metale; obróbka skrawaniem	Półprodukty
25.7	Produkcja wyrobów nożowniczych, narzędzi i wyrobów metalowych ogólnego przeznaczenia	Półprodukty
25.9	Produkcja pozostałych metalowych wyrobów gotowych	Półprodukty
26.1	Produkcja elementów i układów elektronicznych	Półprodukty
26.8	Produkcja nośników magnetycznych i optycznych	Półprodukty
27.1	Produkcja silników elektrycznych, generatorów, transformatorów i aparatury rozdzielczej i sterowniczej energii elektrycznej	Półprodukty

NACE Rev. 2	Wyszczególnienie NACE Rev. 2	Klasyfikacja łączna
27.2	Produkcja baterii i akumulatorów	Półprodukty
27.3	Produkcja izolowanych drutów i przewodów	Półprodukty
27.4	Produkcja elektrycznego sprzętu oświetleniowego	Półprodukty
27.9	Produkcja pozostałego sprzętu elektrycznego	Półprodukty
05	Górnictwo węgla kamiennego i brunatnego	Energia
06	Wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego	Energia
19	Produkcja koksu i produktów rafinacji ropy naftowej	Energia
35	Zaopatrywanie w energię elektryczną, gaz, parę i klimatyzację	Energia
36	Odprowadzanie, oczyszczanie i zaopatrywanie w wodę	Energia
25.1	Produkcja metalowych elementów konstrukcyjnych	Dobra inwestycyjne
25.2	Produkcja zbiorników, cystern i pojemników metalowych	Dobra inwestycyjne
25.3	Produkcja wytwornic pary, z wyłączeniem kotłów do centralnego ogrzewania gorącą wodą	Dobra inwestycyjne
25.4	Produkcja broni i amunicji	Dobra inwestycyjne
26.2	Produkcja komputerów i urządzeń peryferyjnych	Dobra inwestycyjne
26.3	Produkcja sprzętu komunikacyjnego	Dobra inwestycyjne
26.5	Produkcja instrumentów i przyrządów pomiarowych, kontrolnych, badawczych i nawigacyjnych; zegarków i zegarów	Dobra inwestycyjne
26.6	Produkcja urządzeń do napromieniowania, sprzętu elektromedycznego i elektroterapeutycznego	Dobra inwestycyjne
28	Produkcja maszyn i urządzeń, gdzie indziej niesklasyfikowana	Dobra inwestycyjne
29	Produkcja pojazdów mechanicznych, przyczep i naczep	Dobra inwestycyjne
30.1	Produkcja statków i łodzi	Dobra inwestycyjne
30.2	Produkcja lokomotyw kolejowych oraz taboru kolejowego	Dobra inwestycyjne
30.3	Produkcja samolotów i statków kosmicznych i podobnych maszyn	Dobra inwestycyjne
30.4	Produkcja wojskowych pojazdów bojowych	Dobra inwestycyjne
32.5	Produkcja instrumentów i materiałów medycznych i dentystycznych	Dobra inwestycyjne
33	Naprawa i instalacja maszyn i urządzeń	Dobra inwestycyjne
26.4	Produkcja elektroniki konsumenckiej	Trwałe dobra konsumpcyjne
26.7	Produkcja instrumentów optycznych i sprzętu fotograficznego	Trwałe dobra konsumpcyjne
27.5	Produkcja sprzętu gospodarstwa domowego	Trwałe dobra konsumpcyjne

NACE Rev. 2	Wyszczególnienie NACE Rev. 2	Klasyfikacja łączna
30.9	Produkcja środków transportu, gdzie indziej niesklasyfikowana	Trwałe dobra konsumpcyjne
31	Produkcja mebli	Trwałe dobra konsumpcyjne
32.1	Produkcja artykułów jubilerskich, biżuterii i podobnych artykułów	Trwałe dobra konsumpcyjne
32.2	Produkcja instrumentów muzycznych	Trwałe dobra konsumpcyjne
10.1	Produkcja i konserwowanie mięsa i produktów mięsnych	Nietrwałe dobra konsumpcyjne
10.2	Przetwarzanie i konserwowanie ryb, skorupiaków i mięczaków	Nietrwałe dobra konsumpcyjne
10.3	Przetwórstwo i konserwowanie owoców i warzyw	Nietrwałe dobra konsumpcyjne
10.4	Produkcja olejów i tłuszczów pochodzenia roślinnego i zwierzęcego	Nietrwałe dobra konsumpcyjne
10.5	Produkcja artykułów mleczarskich	Nietrwałe dobra konsumpcyjne
10.7	Produkcja produktów piekarniczych i mącznych	Nietrwałe dobra konsumpcyjne
10.8	Produkcja pozostałych artykułów spożywczych	Nietrwałe dobra konsumpcyjne
11	Produkcja napojów	Nietrwałe dobra konsumpcyjne
12	Produkcja wyrobów tytoniowych	Nietrwałe dobra konsumpcyjne
13.9	Produkcja pozostałych wyrobów włókienniczych	Nietrwałe dobra konsumpcyjne
14	Produkcja odzieży	Nietrwałe dobra konsumpcyjne
15	Produkcja skór wyprawionych i wyrobów ze skór wyprawionych	Nietrwałe dobra konsumpcyjne
18	Poligrafia i reprodukcja zapisanych nośników informacji	Nietrwałe dobra konsumpcyjne
20.4	Produkcja mydeł i detergentów, środków myjących i czyszczących, wyrobów kosmetycznych i toaletowych	Nietrwałe dobra konsumpcyjne
21	Produkcja podstawowych wyrobów i preparatów farmaceutycznych	Nietrwałe dobra konsumpcyjne
32.3	Produkcja sprzętu sportowego	Nietrwałe dobra konsumpcyjne
32.4	Produkcja gier i zabawek	Nietrwałe dobra konsumpcyjne
32.9	Produkcja, gdzie indziej niesklasyfikowana	Nietrwałe dobra konsumpcyjne”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 657/2007**z dnia 14 czerwca 2007 r.****w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1165/98 dotyczącego krótkoterminowych statystyk
w zakresie ustanowienia europejskich systemów doboru prób**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1165/98 z dnia 19 maja 1998 r. dotyczące krótkoterminowych statystyk ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 lit. j),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 1165/98 ustanowiło wspólne ramy tworzenia krótkoterminowych statystyk Wspólnoty dotyczących cyklu koniunkturalnego.

(2) Rozporządzenie (WE) nr 1158/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1165/98 dotyczące krótkoterminowych statystyk ⁽²⁾ zobowiązało państwa członkowskie do przedstawiania nowego wskaźnika (ceny importowe w sektorze przemysłu) oraz do przekazywania danych dotyczących wskaźników niekrajowych z podziałem na strefę euro i strefę, która nie przyjęła euro. Mogło to spowodować konieczność ponoszenia znacznych kosztów przez krajowe systemy statystyczne.

(3) Rozporządzenie (WE) nr 1158/2005 wprowadziło możliwość ustanowienia europejskich systemów doboru prób w celu obniżenia kosztów ponoszonych przez krajowe systemy statystyczne, a także w celu zapewnienia spełnienia europejskich wymogów w zakresie danych oraz umożliwienia Komisji (Eurostatowi) tworzenia wiarygodnych szacunków na poziomie europejskim w zakresie wskaźników, o których mowa.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Programu Statystycznego,

Dopuszcza się stosowanie europejskich systemów doboru prób przy zestawianiu statystyk uwzględniających podział na strefę euro i strefę, która nie przyjęła euro, w odniesieniu do następujących trzech zmiennych, określonych w załączniku A do rozporządzenia (WE) nr 1165/98:

Zmienna	Nazwa
132	Nowe zamówienia niekrajowe
312	Ceny produkcji rynku niekrajowego
340	Ceny importowe

Artykuł 2

Państwa członkowskie uczestniczące w europejskich systemach doboru prób, o których mowa w art. 1, przekazują Komisji (Eurostatowi) dane dotyczące co najmniej działalności ujętych w NACE Rev. 1.1 w odniesieniu do zmiennych nr 132 i 312 oraz produktów ujętych w CPA w odniesieniu do zmiennej nr 340, określonych w załączniku.

Artykuł 3

Państwa członkowskie uczestniczące w europejskim systemie doboru prób w odniesieniu do zmiennej nr 340 mogą ograniczyć zakres danych przekazywanych w odniesieniu do tej zmiennej do przywozu produktów z krajów nienależących do strefy euro.

Artykuł 4

Warunki stosowania europejskich systemów doboru prób, określone w załączniku, mogą być dostosowywane do zmian roku bazowego lub systemu klasyfikacji, bądź też do istotnych zmian strukturalnych w strefie euro.

Artykuł 5

Każdy nowy członek strefy euro może w momencie przystąpienia do niej przystąpić do dowolnego spośród europejskich systemów doboru prób, o których mowa w art. 1. Komisja, po konsultacji z państwem członkowskim, którego sprawa dotyczy, określi obszary działalności według NACE oraz produkty według CPA, w odniesieniu do których należy przekazać dane, w celu umożliwienia temu państwu członkowskiemu wypełnienia przepisów rozporządzenia (WE) nr 1165/98 w ramach europejskich systemów doboru prób.

⁽¹⁾ Dz.U. L 162 z 5.6.1998, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 191 z 22.7.2005, str. 1.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

132 NOWE ZAMÓWIENIA NIEKRAJOWE

Państwo członkowskie	Zakres danych w europejskim systemie doboru prób (NACE Rev. 1.1)
Belgia	17, 18, 21, 24, 27, 28, 31, 32, 34
Irlandia	18, 24, 30, 31, 32, 33
Niderlandy	21, 24, 28, 29, 30, 32, 33
Finlandia	21, 24, 27, 29, 30, 31, 32

312 CENY PRODUKCJI RYNKU NIEKRAJOWEGO

Państwo członkowskie	Zakres danych w europejskim systemie doboru prób (NACE Rev. 1.1)
Belgia	14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 34, 36, 40
Irlandia	10, 13, 14, 15, 22, 24, 30, 32, 33
Niderlandy	11, 14, 15, 16, 21, 22, 23, 24, 28, 30, 32, 33
Finlandia	10, 13, 14, 20, 21, 23, 27, 29, 32
Słowenia	18, 20, 25, 28, 36

340 CENY IMPORTOWE

Państwo członkowskie	Zakres danych w europejskim systemie doboru prób (CPA)
Belgia	14.22, 14.30, 14.50, 15.32, 15.51, 16.00, 17.10, 19.20, 21.25, 24.13, 24.14, 24.16, 24.41, 24.42, 24.66, 25.13, 26.12, 26.14, 26.15, 26.70, 28.62, 29.52, 34.10, 34.30, 36.11, 36.22
Francja	10.10, 11.10, 13.10, 15.11, 15.12, 15.20, 15.33, 15.41, 15.51, 15.84, 15.86, 15.89, 15.91, 16.00, 17.20, 17.40, 17.54, 17.72, 18.22, 18.23, 18.24, 19.20, 19.30, 20.10, 20.20, 20.30, 20.51, 21.21, 21.22, 21.25, 23.20, 24.13, 24.14, 24.41, 24.42, 24.52, 24.66, 25.11, 25.13, 25.21, 25.24, 26.12, 26.13, 26.14, 26.15, 26.21, 26.26, 26.51, 26.81, 26.82, 27.10, 27.42, 27.44, 28.62, 28.63, 28.74, 28.75, 29.11, 29.12, 29.13, 29.14, 29.22, 29.23, 29.24, 29.42, 29.52, 29.56, 29.71, 30.01, 30.02, 31.10, 31.20, 31.30, 31.61, 31.62, 32.10, 32.20, 32.30, 33.10, 33.20, 33.40, 33.50, 34.10, 34.30, 36.11, 36.14, 36.22, 36.30, 36.40, 36.50, 36.61, 36.63
Irlandia	15.13, 15.84, 21.21, 21.22, 21.25, 24.52, 28.11, 30.02, 32.10, 32.20, 33.10
Luksemburg	27.10
Austria	15.12, 20.30, 26.13, 28.11, 28.74, 31.61, 32.20, 36.40, 36.61, 40.11
Portugalia	11.10, 15.83
Finlandia	13.20, 14.22, 20.20, 25.21, 26.26, 29.22, 32.30, 36.14, 36.40, 40.11
Słowenia	27.10

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 658/2007**z dnia 14 czerwca 2007 r.****dotyczące kar finansowych nakładanych za naruszenie pewnych obowiązków w związku z pozwoleniami na dopuszczenie do obrotu wydawanymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 84 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia egzekwowania pewnych obowiązków związanych z pozwoleniami na dopuszczenie produktów leczniczych do obrotu, wydawanymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 726/2004, w art. 84 tego rozporządzenia upoważniono Komisję do nakładania kar finansowych na wniosek Europejskiej Agencji Leków na posiadaczy pozwoleń na dopuszczenie do obrotu.
- (2) Ewentualne stosowanie kar finansowych powinno być konsekwencją tych naruszeń obowiązków określonych w związku z pozwoleniami na dopuszczenie do obrotu, udzielonymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 726/2004, które dotyczą treści pozwolenia na dopuszczenie do obrotu oraz wymogów obowiązujących po wprowadzeniu do obrotu, a związanych z pozwoleniem, w tym wymogów prawa wspólnotowego odnoszących się do nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii i nadzoru rynkowego.
- (3) Ponadto, w świetle przepisów art. 84 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 726/2004, na mocy którego państwa członkowskie ustalają kary stosowane za naruszenie przepisów tego rozporządzenia lub rozporządzeń przyjętych zgodnie z nim oraz podejmują niezbędne środki w celu wprowadzenia ich w życie, działanie na poziomie Wspólnoty należy podejmować jedynie w przypadkach, w których w grę wchodzi interesy Wspólnoty. Prowadzi to do zapewnienia skutecznego egzekwowania rozporządzenia (WE) nr 726/2004 poprzez odpowiednie zarządzanie zasobami dostępnymi na poziomie Wspólnoty oraz na szczeblu krajowym.
- (4) Zastosowanie systemu równoległych uprawnień w odniesieniu do sprawowanego przez Wspólnotę i państwa członkowskie nadzoru i egzekwowania przepisów w związku z wydawaniem pozwoleń na dopuszczenie do obrotu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 726/2004 oznacza, że skuteczne egzekwowanie przepisów tego rozporządzenia jest możliwe jedynie w ramach ścisłej współpracy pomiędzy państwami członkowskimi, Agencją oraz Komisją zgodnie z art. 10 Traktatu. W tym celu konieczne jest stworzenie mechanizmów służących konsultacji i współpracy pomiędzy tymi podmiotami.
- (5) W ramach wszczynania i prowadzenia postępowań w sprawie naruszenia przepisów oraz w celu ustalenia wysokości kar finansowych Agencja i Komisja powinny uwzględniać wszelkie postępowania prowadzone przez dane państwo członkowskie przeciwko danemu posiadaczowi pozwolenia na dopuszczenie do obrotu w oparciu o tę samą podstawę prawną i te same fakty.
- (6) Aby zapewnić sprawne prowadzenie dochodzeń dotyczących domniemanych naruszeń, Agencja i Komisja powinny zwrócić się do właściwych organów państw członkowskich, wyznaczonych jako organy sprawujące nadzór nad produktami leczniczymi dopuszczonymi do obrotu w drodze procedury scentralizowanej na mocy rozporządzenia (WE) nr 726/2004, w celu przeprowadzenia odpowiednich działań dochodzeniowych oraz uzyskania informacji dotyczących naruszeń, objętych zakresem niniejszego rozporządzenia. W tym celu organy sprawujące nadzór powinny prowadzić działania kontrolne i nadzorcze będące w ich kompetencjach zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 726/2004, dyrektywy 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych ⁽²⁾ i dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi ⁽³⁾ oraz ich przepisami wykonawczymi.
- (7) Przestrzeganie obowiązków związanych z pozwoleniami na dopuszczenie do obrotu, udzielonymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 726/2004, objętych zakresem niniejszego rozporządzenia, powinno być egzekwowane za pomocą dwóch rodzajów kar finansowych: grzywnien i okresowych kar pieniężnych. Należy określić maksymalne kwoty w ramach obu kategorii kar.

⁽¹⁾ Dz.U. L 136 z 30.4.2004, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1901/2006 (Dz.U. L 378 z 27.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/28/WE (Dz.U. L 136 z 30.4.2004, str. 58).

⁽³⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 67. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1901/2006.

- (8) Decyzję o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia w ramach niniejszego rozporządzenia powinna podejmować Agencja, informując o tym uprzednio Komisję i państwa członkowskie. W toku dochodzenia Agencja powinna być upoważniona do żądania dostarczenia wszelkich informacji koniecznych do wykrycia naruszenia, a także do tego, aby oczekiwać współpracy ze strony właściwych organów krajowych. W toku dochodzeń w sprawie naruszenia Agencja może korzystać z wszelkich uprawnień nadzorczych powierzonych jej na mocy prawa wspólnotowego w zakresie pozwoleń na dopuszczenie produktów leczniczych do obrotu, wydanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 726/2004.
- (9) Decyzje Komisji o nałożeniu kar powinny być wydawane na podstawie dochodzeń przeprowadzonych przez Agencję, uwag zgłoszonych przez posiadacza pozwolenia, wobec którego toczy się postępowanie w sprawie naruszenia przepisów, a także, w uzasadnionych przypadkach, innych dostarczonych informacji. Na etapie podejmowania decyzji w ramach postępowania w sprawie naruszenia przepisów Komisja może korzystać z wszelkich uprawnień nadzorczych powierzonych jej na mocy prawa wspólnotowego w zakresie pozwoleń na dopuszczenie produktów leczniczych do obrotu, wydanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 726/2004.
- (10) Decyzje o nałożeniu kar powinny opierać się wyłącznie na zastrzeżeniach, do których posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu miał możliwość się odnieść.
- (11) Nakładane kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające oraz powinny uwzględniać okoliczności poszczególnych przypadków.
- (12) Właściwe wydaje się ustalenie szczególnej procedury w odniesieniu do przypadków, w których Komisja zamierza nałożyć na posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu, wobec którego toczy się postępowanie o naruszenie przepisów, grzywnę za niedostarczenie wymaganych informacji na żądanie Agencji lub Komisji.
- (13) W toku postępowania w sprawie naruszenia Agencja i Komisja są zobowiązane zapewnić poszanowanie prawa do obrony oraz zasady poufności zgodnie z ogólnymi przepisami prawa, a także przestrzeganie orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich. W szczególności posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu, wobec którego toczy się postępowanie w sprawie naruszenia przepisów, powinien mieć prawo do bycia wysłuchanym przez Agencję na etapie dochodzenia oraz przez Komisję po przedstawieniu mu zarzutów, a także powinien mieć dostęp do akt zebranych przez Agencję i Komisję. Jakkolwiek Komisja
- powinna mieć prawo do zobowiązania posiadacza pozwolenia do przedstawienia niezbędnych informacji i dokumentów dotyczących domniemanego naruszenia, należy również respektować ustanowione przez Trybunał Sprawiedliwości prawo posiadacza do milczenia w przypadku, gdy byłby on zmuszony do udzielenia odpowiedzi, które oznaczałyby z jego strony przyznanie się do istnienia naruszenia.
- (14) W celu zagwarantowania pewności prawnej w toku postępowania w sprawie naruszenia przepisów, konieczne jest ustanowienie szczegółowych zasad obliczania terminów oraz okresów przedawnienia w odniesieniu do nakładania i egzekwowania kar.
- (15) Decyzje o nałożeniu kar powinny być egzekwowane zgodnie z art. 256 Traktatu i podlegają kontroli Trybunału Sprawiedliwości.
- (16) Niniejsze rozporządzenie respektuje podstawowe prawa i uznaje zasady przyjęte w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (17) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi oraz Stałego Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące stosowania kar finansowych wobec posiadaczy pozwoleń na dopuszczenie do obrotu, udzielonych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 726/2004, w odniesieniu do naruszeń następujących obowiązków, w przypadkach kiedy dane naruszenie może mieć istotne konsekwencje dla zdrowia publicznego we Wspólnocie lub kiedy ma wymiar wspólnotowy w wyniku wystąpienia lub spowodowania konsekwencji w więcej niż jednym państwie członkowskim, bądź też kiedy wchodzi w grę interesy Wspólnoty:

- 1) wymóg kompletności i rzetelności informacji i dokumentów zawartych we wniosku o pozwolenie na dopuszczenie do obrotu, składanym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 726/2004, oraz wszelkich innych dokumentów i danych przedstawianych Europejskiej Agencji Leków ustanowionej tym rozporządzeniem, dalej zwanej „Agencją”, w odpowiedzi na wymogi ustanowione w tym rozporządzeniu;

- 2) warunki lub ograniczenia zawarte w pozwoleniu na dopuszczenie do obrotu, dotyczące udostępniania lub stosowania danego produktu leczniczego, o których mowa w art. 9 ust. 4 lit. b), art. 10 ust. 1 akapit drugi, art. 34 ust. 4 lit. c) oraz art. 35 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 726/2004;
- 3) warunki lub ograniczenia zawarte w pozwoleniu na dopuszczenie do obrotu, dotyczące bezpiecznego i skutecznego używania danego produktu leczniczego, o których mowa w art. 9 ust. 4 lit. c), art. 10 ust. 1, art. 34 ust. 4 lit. d) oraz art. 35 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 726/2004;
- 4) obowiązek wprowadzania do warunków pozwolenia na dopuszczenie do obrotu wszelkich zmian niezbędnych dla uwzględnienia postępu technicznego i naukowego oraz dla umożliwienia produkcji i kontroli produktów leczniczych według powszechnie akceptowanych metod naukowych, zgodnie z art. 16 ust. 1 i art. 41 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 726/2004;
- 5) obowiązek dostarczania wszelkich nowych informacji, które mogą pociągać za sobą zmianę warunków pozwolenia na dopuszczenie do obrotu, zawiadamiania o wszelkich zakazach lub ograniczeniach nałożonych przez właściwe organy każdego kraju, w którym dany produkt leczniczy został wprowadzony do obrotu, lub dostarczania wszelkich informacji, które mogą mieć wpływ na ocenę korzyści i ryzyka wynikającego ze stosowania danego produktu, zgodnie z art. 16 ust. 2 i art. 41 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 726/2004;
- 6) obowiązek dostarczania, na żądanie Agencji, wszelkich danych wskazujących na to, że bilans korzyści i ryzyka pozostaje korzystny, zgodnie z art. 16 ust. 2 lub art. 41 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 726/2004;
- 7) obowiązek, o którym mowa w art. 41 ust. 2 i ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 726/2004, dotyczący wykrywania pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych;
- 8) obowiązek zachowania zgodności produktów wprowadzanych na rynek z treścią streszczenia charakterystyki produktu oraz etykiety i instrukcji produktu, określoną w pozwoleniu na dopuszczenie do obrotu;
- 9) szczególne obowiązki, o których mowa w art. 14 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 lub w jakichkolwiek innych przepisach przyjętych na jego podstawie;
- 10) szczególne procedury, o których mowa w art. 14 ust. 8 i art. 39 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 726/2004;
- 11) obowiązek, o którym mowa w art. 13 ust. 4 lub art. 38 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 726/2004, dotyczący poinformowania Agencji o danych rzeczywistego wprowadzenia danego produktu do obrotu oraz o dacie zaprzestania wprowadzania produktu do obrotu, a także dostarczenia Agencji danych dotyczących wielkości sprzedaży produktu i ilości recept na produkt;
- 12) obowiązek, o którym mowa w art. 23 lub art. 48 rozporządzenia (WE) nr 726/2004, dotyczący obecności odpowiednio wykwalifikowanej osoby odpowiedzialnej za nadzór nad bezpieczeństwem farmakoterapii;
- 13) obowiązek, o którym mowa w art. 24 ust. 1 lub art. 49 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 726/2004, dotyczący rejestrowania wszelkich prawdopodobnych poważnych działań niepożądanych, a także, w przypadku weterynaryjnych produktów leczniczych, działań niepożądanych dla człowieka, oraz informowania o tych skutkach;
- 14) obowiązek, o którym mowa w art. 24 ust. 2 lub art. 49 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 726/2004, dotyczący informowania o wszelkich prawdopodobnych niespodziewanych poważnych działaniach niepożądanych, prawdopodobnym przeniesieniu czynników zakaźnych, a także, w przypadku weterynaryjnych produktów leczniczych, działaniach niepożądanych dla człowieka;
- 15) obowiązek, o którym mowa w art. 24 ust. 3 lub art. 49 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 726/2004, dotyczący szczegółowego rejestrowania wszelkich prawdopodobnych działań niepożądanych oraz przekazywania tych zarejestrowanych danych w formie okresowych uaktualnianych sprawozdań o bezpieczeństwie;
- 16) wymóg związany z przekazywaniem opinii publicznej informacji o obawach dotyczących bezpieczeństwa farmakoterapii, o którym mowa w art. 24 ust. 5 lub art. 49 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 726/2004;
- 17) obowiązek, o którym mowa w art. 26 akapit czwarty i w art. 51 akapit czwarty rozporządzenia (WE) nr 726/2004, dotyczący gromadzenia i oceny szczególnych danych dotyczących nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii.

Artykuł 2

Komplementarność postępowań

W ramach wszczynania i prowadzenia przewidzianych w rozdziale II postępowań w sprawie naruszenia przepisów Agencja i Komisja uwzględniają wszelkie postępowania w sprawie naruszenia przepisów, prowadzone przez dane państwo członkowskie przeciwko temu samemu posiadaczowi pozwolenia w oparciu o tę samą podstawę prawną i te same fakty.

Artykuł 3**Współpraca z właściwymi organami państw członkowskich**

1. Właściwe organy państw członkowskich współpracują z Agencją i Komisją w celu umożliwienia im wykonywania ich obowiązków zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

2. Informacje przekazane przez właściwe organy krajowe w odpowiedzi na żądanie Agencji lub Komisji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem są wykorzystywane przez Agencję i Komisję jedynie w następujących celach:

- a) jako dowody na potrzeby stosowania niniejszego rozporządzenia;
- b) w celu wykonania zadań powierzonych Agencji i Komisji na potrzeby wydawania pozwoleń na produkty lecznicze i nadzoru nad nimi na mocy rozporządzenia (WE) nr 726/2004.

Artykuł 4**Ciężar dowodu**

We wszelkich postępowaniach w sprawie naruszenia na mocy niniejszego rozporządzenia obowiązek udowodnienia naruszenia spoczywa na Komisji.

ROZDZIAŁ II**POSTĘPOWANIE W SPRAWIE NARUSZENIA****SEKCJA 1****Dochodzenie****Podsekcja 1****Wszczęcie postępowania****Artykuł 5****Wszczęcie postępowania w sprawie naruszenia przepisów**

1. Agencja może wsząć postępowanie w sprawie naruszenia przepisów z własnej inicjatywy lub na wniosek Komisji lub państwa członkowskiego.

Agencja informuje Komisję o zamiarze wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia przepisów.

2. Agencja wszczynaa postępowanie w sprawie naruszenia przepisów dopiero po poinformowaniu państw członkowskich.

Artykuł 6**Wniosek o udzielenie informacji**

Przed wszczęciem postępowania w sprawie naruszenia przepisów Agencja może zwrócić się do danego posiadacza pozwo-

lenia na dopuszczenie do obrotu o przedstawienie wszelkich informacji mających związek z domniemanym naruszeniem.

Agencja określa cel wniosku, zaznaczając, że jego podstawą jest niniejsze rozporządzenie, oraz określa termin dostarczenia odpowiedzi przez posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu, wynoszący co najmniej cztery tygodnie.

W sytuacji, kiedy wniosek ten jest odpowiedzią na wniosek złożony przez państwo członkowskie na mocy art. 5 ust. 1, Agencja informuje o tym dane państwo członkowskie.

Artykuł 7**Powiadomienie**

O wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia przepisów Agencja powiadamia na piśmie danego posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu, państwa członkowskie oraz Komisję.

Treść powiadomienia zawiera zarzuty wobec danego posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu wraz ze wskazaniem przepisu, którego naruszenie zarzuca się posiadaczowi, a także dowody będące podstawą zarzutów.

Agencja powiadamia danego posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu o możliwości nałożenia grzywny lub określonej kary pieniężnej.

Podsekcja 2**Środki dochodzeniowe****Artykuł 8****Wnioski ze strony Agencji**

1. Agencja może zażądać od posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu przedstawienia ustnych lub pisemnych wyjaśnień, szczegółowych informacji lub dokumentów.

Żądania takie należy kierować na piśmie do posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu. Agencja określa w nich podstawę prawną i cel żądania oraz termin przedstawienia informacji (nie krótszy niż cztery tygodnie), a także informuje posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu o grzywnach przewidzianych w art. 19 ust. 1 lit. a) i b) za niespełnienie żądania lub przedstawienie informacji niezrzetelnych lub wprowadzających w błąd.

2. Agencja może zwrócić się do właściwych organów krajowych o współpracę w dochodzeniu poprzez:

- a) wykonanie zadań powierzonych organom sprawującym nadzór zgodnie z art. 19 ust. 1 i art. 44 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 726/2004;

- b) przeprowadzenie kontroli lub zastosowanie innych środków nadzoru zgodnie z art. od 111 do 115 dyrektywy 2001/83/WE lub art. 80, 81 i 82 dyrektywy 2001/82/WE.

Wnioski są kierowane na piśmie i określają podstawę prawną i cel wniosku. Termin udzielenia odpowiedzi lub przeprowadzenia danego działania dochodzeniowego określa się w drodze uzgodnienia pomiędzy Agencją a właściwym organem krajowym, do którego kierowany jest wniosek, z uwzględnieniem szczególnych okoliczności danego przypadku.

3. Agencja może zwracać się do wszelkich osób fizycznych i prawnych o udzielenie informacji związanych z domniemanym naruszeniem obowiązków.

Wnioski są kierowane na piśmie i określają podstawę prawną i cel wniosku, a także termin przedstawienia informacji, który wynosi nie mniej niż cztery tygodnie.

Artykuł 9

Prawo do bycia wysłuchanym

Przed przyjęciem sprawozdania przewidzianego w art. 10 Agencja wzywa danego posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu do przedstawienia uwag na piśmie.

Wezwanie to kierowane jest na piśmie z określeniem terminu przedstawienia uwag, który powinien wynosić co najmniej cztery tygodnie.

Podsekcja 3

Sprawozdanie

Artykuł 10

Treść i terminy

1. Agencja przedstawia Komisji, państwom członkowskim oraz danemu posiadaczowi pozwolenia na dopuszczenie do obrotu sprawozdanie zawierające podsumowanie ustaleń dokonanych w toku dochodzenia przeprowadzonego zgodnie z niniejszą sekcją.

2. W przypadku gdy Agencja uzna, że dany posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu dopuścił się naruszenia, o którym mowa w art. 1, sprawozdanie zawiera również ocenę okoliczności danego przypadku zgodnie z kryteriami określonymi w art. 18 ust. 2, a także wniosek do Komisji o zastosowanie kar finansowych.

3. Agencja przyjmuje sprawozdanie najpóźniej 18 miesięcy od momentu zawiadomienia o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 7 lub rok po dokonaniu przez Komisję zawiadomienia o zwrocie akt zgodnie z art. 15.

SEKCJA 2

Etap podejmowania decyzji

Podsekcja 1

Procedura

Artykuł 11

Przedstawienie zarzutów

1. Jeśli, na wniosek Agencji złożony zgodnie z art. 10 ust. 2, Komisja postanowi o kontynuowaniu postępowania w sprawie naruszenia przepisów, przedstawia ona posiadaczowi pozwolenia na dopuszczenie do obrotu pismo zawierające:

- a) zarzuty wobec danego posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu, w tym dokładne określenie przepisu, którego naruszenie zarzuca się posiadaczowi, oraz dowody będące podstawą zarzutów;

- b) informację o możliwości nałożenia grzywny lub okresowych kar pieniężnych.

2. Jeśli w terminie 18 miesięcy od otrzymania wniosku Agencji Komisja nie przedstawi zarzutów, przedstawia ona wyjaśnienie posiadaczowi pozwolenia na dopuszczenie do obrotu.

Artykuł 12

Prawo do odpowiedzi

1. Przedstawiając zarzuty, Komisja ustala termin, w którym posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu może przedstawić Komisji na piśmie swoje uwagi dotyczące zarzutów.

Termin, o którym mowa, wynosi co najmniej cztery tygodnie.

Komisja nie jest zobowiązana do uwzględniania pisemnych uwag otrzymanych po upływie tego terminu.

2. Posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu może dołączyć do swoich uwag oświadczenia innych osób, potwierdzające którykolwiek aspekt przedstawionych uwag.

Artykuł 13

Przesłuchanie ustne

1. O ile posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu zwróci się z taką prośbą w przedstawionych pisemnych uwagach, Komisja umożliwia mu rozwinięcie argumentów podczas przesłuchania ustnego.

Datę przesłuchania ustala Komisja.

2. W razie konieczności Komisja może zaprosić do uczestnictwa w przesłuchaniu właściwe organy krajowe lub wszelkie inne osoby.

3. Przesłuchania ustne są niejawne. Każda osoba może być przesłuchiwana oddzielnie lub w obecności innych osób zaproszonych do stawienia się, z uwzględnieniem uzasadnionego interesu danego posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu oraz innych osób w zakresie ochrony ich tajemnic handlowych i innych poufnych informacji.

Artykuł 14

Żądania udzielenia informacji

1. Po otrzymaniu od Agencji wniosku złożonego zgodnie z art. 10 ust. 2, a przed podjęciem decyzji, o której mowa w art. 16, Komisja może w każdym czasie zażądać od posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu przedstawienia pisemnych lub ustnych wyjaśnień, szczegółowych informacji lub dokumentów dotyczących zarzucanego mu naruszenia obowiązków.

Żądania takie należy kierować na piśmie do danego posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu. Komisja określa w nich podstawę prawną i cel złożonego żądania oraz termin przedstawienia informacji (nie krótszy niż cztery tygodnie), a także informuje posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu o grzywnach przewidzianych w art. 19 ust. 1 lit. c) i d) za niespełnienie żądania lub przedstawienie informacji niezrzetelnych lub wprowadzających w błąd.

2. Komisja może zwracać się do Agencji, właściwych organów krajowych lub wszelkich osób fizycznych i prawnych o udzielenie informacji związanych z domniemanym naruszeniem obowiązków.

Wnioski są kierowane na piśmie i określają podstawę prawną i cel wniosku. W przypadku kierowania wniosku do Agencji lub właściwego organu krajowego Komisja ustala termin przedstawienia informacji po konsultacji z Agencją lub właściwym organem krajowym, do którego kierowany jest wniosek, uwzględniając szczególne okoliczności danego przypadku. W przypadku kierowania wniosku do innych osób fizycznych lub prawnych Komisja ustala termin przedstawienia informacji, wynoszący co najmniej cztery tygodnie.

Artykuł 15

Nowy okres dochodzenia

1. Jeśli po uwzględnieniu sprawozdania Agencji, uwag posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu oraz ewentualnych innych przedstawionych jej informacji Komisja uzna, że do dalszego prowadzenia postępowania niezbędne są dodatkowe informacje, może ona zwrócić akta do Agencji i wyznaczyć nowy okres dochodzenia.

Komisja wyraźnie wskazuje Agencji aspekty wymagające dalszego zbadania oraz w uzasadnionych przypadkach proponuje środki dochodzeniowe możliwe do zastosowania w tym celu.

2. Do nowego okresu dochodzenia stosuje się przepisy sekcji 1 podsekcja 2 i 3.

Podsekcja 2

Decyzja i kary finansowe

Artykuł 16

Formy i maksymalne kwoty kar finansowych

1. Jeśli w wyniku procedury przewidzianej w podsekcji 1 Komisja uzna, że posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu popełnił, umyślnie lub wskutek zaniedbania, naruszenie, o którym mowa w art. 1, może ona przyjąć decyzję o nałożeniu grzywny nieprzekraczającej 5 % obrotu zrealizowanego przez danego posiadacza na rynku wspólnotowym w poprzednim roku obrotowym.

2. Jeśli dany posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu nie zaprzestał naruszenia, Komisja na mocy decyzji, o której mowa w ust. 1, może nałożyć okresową karę pieniężną w dziennej wysokości nieprzekraczającej 2,5 % średniego dziennego obrotu zrealizowanego przez danego posiadacza na rynku wspólnotowym w poprzednim roku obrotowym.

Okresowe kary pieniężne mogą być nałożone na okres biegnący od daty powiadomienia o tej decyzji do zaprzestania naruszenia.

3. Dla celów ust. 1 i 2 poprzedni rok obrotowy oznacza rok obrotowy poprzedzający datę podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 1.

Artykuł 17

Decyzja

1. Decyzja, o której mowa w art. 16, opiera się wyłącznie na podstawach, do których posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu miał możliwość się odnieść.

2. Komisja informuje posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu o przysługujących mu środkach prawnych.

3. O podjęciu decyzji Komisja informuje Agencję i państwa członkowskie.

4. Przy publikowaniu szczegółów decyzji zgodnie z art. 84 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Komisja uwzględnia uzasadniony interes posiadaczy pozwoleń na dopuszczenie do obrotu oraz innych osób w zakresie ochrony ich tajemnic handlowych.

Artykuł 18

Zasady stosowania kar finansowych i określania ich wysokości

1. Przy ustalaniu konieczności nałożenia kary finansowej oraz określaniu jej odpowiedniej wysokości Komisja kieruje się zasadami efektywności, proporcjonalności oraz funkcji odstraszającej.

2. W każdym wypadku Komisja rozważa następujące okoliczności, o ile wchodzą one w grę:

a) stopień, w jakim naruszenie jest poważne, oraz jego skutki, a w szczególności:

i) sposób, w jaki naruszenie wpływa negatywnie na prawa, bezpieczeństwo lub dobro pacjentów;

ii) skutki naruszenia dla zdrowia i dobrostanu zwierząt oraz jego wpływ na właścicieli zwierząt;

iii) kwestię, czy naruszenie powoduje lub mogłoby spowodować zagrożenie dla zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt lub środowiska naturalnego;

iv) stopień szkodliwości naruszenia w stosunku do zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt i środowiska naturalnego;

b) dobrą wiarę posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu w zakresie interpretacji i wypełnienia obowiązków związanych z pozwoleniami na dopuszczenie do obrotu, wydanymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 726/2004, bądź też dowody umyślnego wprowadzania w błąd ze strony posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu;

c) stopień zaangażowania i współpracy wykazany przez posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu w toku

wykrywania naruszenia i stosowania działań naprawczych lub w toku postępowania w sprawie naruszenia przepisów, bądź też prowadzone przez posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu działania utrudniające wykrycie naruszenia i prowadzenie postępowania w sprawie naruszenia przepisów lub niepodporządkowanie się z jego strony żądaniom wysuwany przez Agencję, Komisję lub właściwe organy krajowe w toku stosowania niniejszego rozporządzenia;

d) wysokość obrotów w handlu danym produktem leczniczym;

e) konieczność przyjęcia przez Komisję tymczasowych środków lub podjęcia przez państwo członkowskie pilnych działań zgodnie z art. 20 lub art. 45 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 w wyniku naruszenia;

f) powtarzanie się, częstotliwość lub czas trwania naruszenia popełnionego przez danego posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu;

g) uprzednie sankcje, w tym kary, nałożone na tego samego posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu.

3. Przy ustalaniu wysokości kary finansowej Komisja bierze pod uwagę wszelkie kary nałożone wcześniej na danego posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na poziomie krajowym w oparciu o tę samą podstawę prawną i te same fakty.

SEKCJA 3

Brak współpracy

Artykuł 19

Kary finansowe

1. Komisja może w drodze decyzji nałożyć na posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu grzywny w wysokości nieprzekraczającej 0,5 % obrotów zrealizowanych na rynku wspólnotowym w poprzednim roku obrotowym, jeżeli posiadacz ci, umyślnie lub w wyniku zaniedbania:

a) nie stosują się do środków dochodzeniowych przyjętych zgodnie z art. 8 ust. 1;

b) udzielają informacji nierzetelnych lub wprowadzających w błąd w odpowiedzi na środki dochodzeniowe przyjęte zgodnie z art. 8 ust. 1;

c) nie spełniają żądania o przedstawienie informacji zgodnie z art. 14;

d) udzielają informacji nierzetelnych lub wprowadzających w błąd w odpowiedzi na żądanie wysunięte zgodnie z art. 14.

2. Jeśli dany posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu nie zaprzestał uchylania się od współpracy, Komisja na mocy decyzji, o której mowa w ust. 1, może nałożyć okresową karę pieniężną w dziennej wysokości nieprzekraczającej 0,5 % średniego dziennego obrotu zrealizowanego przez danego posiadacza na rynku wspólnotowym w poprzednim roku obrotowym.

Okresowe kary pieniężne mogą być nałożone na okres biegnący od daty powiadomienia o tej decyzji do zaprzestania uchylania się od współpracy.

3. Dla celów ust. 1 i 2 poprzedni rok obrotowy oznacza rok obrotowy poprzedzający datę podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 1.

Artykuł 20

Procedura

Jeśli Komisja zamierza przyjąć decyzję, o której mowa w art. 19 ust. 1, uprzednio powiadamia o tym posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu, określając termin, w którym posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu może przedstawić Komisji na piśmie swoje uwagi. Termin, o którym mowa, wynosi co najmniej cztery tygodnie.

Komisja nie jest zobowiązana do uwzględniania pisemnych uwag otrzymanych po upływie tego terminu.

ROZDZIAŁ III

DOSTĘP DO AKT, ZASTĘPSTWO PRAWNE, POUFNOŚĆ, PRZEPISY DOTYCZĄCE TERMINÓW

Artykuł 21

Dostęp do akt

Po otrzymaniu powiadomienia zgodnie z art. 7 posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu ma prawo dostępu, na własne żądanie, do dokumentów i innych materiałów zebranych przez Agencję i Komisję i stanowiących dowody domniemanego naruszenia.

Dokumenty otrzymane w drodze dostępu do tych akt mogą być wykorzystywane jedynie do celów postępowań sądowych lub administracyjnych w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 22

Zastępstwo prawne

Posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu ma prawo do zastępstwa prawnego w czasie postępowania w sprawie naruszenia przepisów.

Artykuł 23

Poufność i tajemnica zawodowa

1. Bez uszczerbku dla wymiany i wykorzystywania informacji przewidzianego w art. 3, postępowanie w sprawie naruszenia przepisów prowadzone jest w zgodzie z zasadami poufności i tajemnicy zawodowej. Agencja i Komisja oraz ich urzędnicy, pracownicy i inne osoby pracujące pod ich nadzorem są zobowiązane do nieujawniania informacji uzyskanych lub wymienianych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz informacji objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej i poufności.

2. Bez uszczerbku dla prawa dostępu do akt, posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu nie ma dostępu do tajemnic handlowych, informacji poufnych ani dokumentów wewnętrznych będących w posiadaniu Agencji, Komisji lub państwa członkowskiego.

3. Wszelkie osoby przedstawiające informacje lub uwagi zgodnie z art. 8, 9, 12, lub 14 wyraźnie wskazują z odpowiednim uzasadnieniem materiał uznany za poufny oraz przedstawiają osobną wersję nieobjętą klauzulą poufności w terminie ustalonym przez Agencję lub Komisję.

4. Bez uszczerbku dla ust. 3, Agencja lub Komisja mogą żądać od osób przedstawiających informacje lub uwagi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem określenia dokumentów lub części dokumentów, które w opinii tych osób zawierają tajemnice handlowe lub inne informacje poufne do nich należące.

Agencja i Komisja mogą również żądać od posiadaczy pozwoleń na dopuszczenie do obrotu oraz innych osób określenia części sprawozdania Agencji, pisma zawierającego zarzuty lub decyzji przyjętej przez Komisję, która w opinii tych posiadaczy zawiera tajemnice handlowe.

Agencja i Komisja mogą określić termin, w którym posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu oraz inne osoby powinny:

a) uzasadnić żądanie poufności w odniesieniu do każdego pojedyńczego dokumentu lub jego części;

- b) dostarczyć Komisji jawną wersję dokumentów, z której zostały usunięte poufne fragmenty;

- c) dostarczyć zwięzły opis każdej usuniętej informacji.

Termin, o którym mowa w akapicie trzecim, wynosi co najmniej dwa tygodnie.

5. Jeśli posiadacz pozwolenia na dopuszczenie do obrotu lub inne osoby nie podporządkują się przepisom ust. 3 i 4, Komisja może przyjąć, że informacje i uwagi, o których mowa, nie zawierają informacji poufnych.

Artykuł 24

Stosowanie terminów

1. Terminy określone w niniejszym rozporządzeniu biegają od dnia następującego po otrzymaniu korespondencji lub jej osobistym dostarczeniu.

W przypadku korespondencji pochodzącej od posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu, na potrzeby odpowiednich terminów wystarczające jest wysłanie tej korespondencji przesyłką poleconą przed upływem odpowiedniego terminu.

2. Jeśli dany termin upływa w sobotę, niedzielę lub dzień wolny od pracy, zostaje on przedłużony do końca następnego dnia roboczego.

3. Określając terminy przewidziane w art. 6, art. 8 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 14 ust. 1, Agencja, oraz w odpowiednich przypadkach Komisja, uwzględnia zarówno czas potrzebny do przygotowania korespondencji, jak i pilność sprawy.

4. We właściwych przypadkach, na uzasadniony wniosek złożony przed upływem pierwotnie wyznaczonego terminu, terminy mogą być przedłużane.

Artykuł 25

Okresy przedawnienia dla nakładania kar finansowych

1. Prawo Komisji do podjęcia decyzji o nałożeniu kary finansowej zgodnie z art. 16 wygasa po pięciu latach.

W przypadku kar finansowych przewidzianych w art. 19 prawo Komisji do przyjęcia decyzji o nałożeniu takiej kary wygasa po trzech latach.

Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym popełniono naruszenie. Jednakże w przypadku ciągłych lub powtarzających się naruszeń bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia zaniechania naruszenia.

2. Wszelkie działanie podjęte przez Agencję lub Komisję na potrzeby dochodzenia lub postępowania w sprawie naruszenia przerywa okres przedawnienia, o którym mowa w ust. 1. Przerwanie okresu przedawnienia następuje w dniu powiadomienia posiadacza pozwolenia na dopuszczenie do obrotu o podjętym działaniu.

3. Po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. Jednakże okres przedawnienia wygasa najpóźniej w dniu, w którym upływa okres równy dwukrotnemu okresowi przedawnienia, a Komisja nie nałożyła dotąd kary finansowej. Okres ten zostaje przedłużony o czas, w którym przedawnienie zostało zawieszone zgodnie z ust. 4.

4. Okres przedawnienia na potrzeby nałożenia kar zostaje zawieszony na okres, w którym decyzja Komisji jest przedmiotem postępowania toczącego się przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

Artykuł 26

Okresy przedawnienia dla egzekwowania kar finansowych

1. Prawo do wszczęcia procedury windykacji wygasa po upływie roku od czasu uprawomocnienia się decyzji podjętej zgodnie z art. 16 lub art. 19.

2. Okres przedawnienia dla egzekwowania kar finansowych zostaje przerwany w momencie podjęcia przez Komisję lub państwo członkowskie działające na wniosek Komisji jakiegokolwiek działania w celu wyegzekwowania zapłaconia kary.

3. Po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo.

4. Bieg przedawnienia dla egzekwowania kar finansowych ulega zawieszeniu na okres:

a) przyznanego czasu na zapłatę;

b) zawieszenia egzekucji płatności na podstawie decyzji Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 27

Przepis przejściowy

W przypadku naruszeń, które rozpoczęły się przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, ma ono zastosowanie do części naruszenia, które następuje po jego wejściu w życie.

Artykuł 28

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Günter VERHEUGEN

Wiceprzewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 659/2007**z dnia 14 czerwca 2007 r.****otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na przywóz byków, krów i jałówek niektórych ras alpejskich i górskich, przeznaczonych do celów innych niż ubój**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 1 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ramach Światowej Organizacji Handlu Wspólnota zobowiązała się do otwarcia rocznych kontyngentów taryfowych na przywóz byków, krów i jałówek niektórych ras alpejskich i górskich, przeznaczonych do celów innych niż ubój.
- (2) Konieczne jest ustanowienie szczegółowych zasad otwierania tych kontyngentów taryfowych na przywóz oraz zarządzania nimi w okresie od dnia 1 lipca danego roku do dnia 30 czerwca roku następnego.
- (3) Zgodnie z art. 29 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1254/1999 przywóz na terytorium Wspólnoty powinien odbywać się na podstawie pozwoleń na przywóz. Jednakże zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiającym wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającym systemowi pozwoleń na przywóz⁽²⁾ zarządzanie kontyngentami taryfowymi na przywóz powinno odbywać się dwuetapowo: po pierwsze, należy przyznać uprawnienia do przywozu, a następnie wydać pozwolenia na przywóz. W ten sposób podmioty gospodarcze, które uzyskały uprawnienia do przywozu, powinny mieć możliwość zadecydowania, w okresie obowiązywania kontyngentu taryfowego na przywóz, w którym momencie ubiegać się o pozwolenia na przywóz, biorąc pod uwagę swój rzeczywisty obrót handlowy. W każdym przypadku rozporządzenie (WE) nr 1301/2006 ogranicza okres ważności pozwoleń do ostatniego dnia okresu obowiązywania danego kontyngentu taryfowego na przywóz.

- (4) Konieczne jest ustanowienie zasad dotyczących składania wniosków oraz informacji, które należy podać we wnioskach i w pozwoleniach, tam gdzie to konieczne jako uzupełnienie lub w drodze odstępstwa od niektórych przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1445/95 z dnia 26 czerwca 1995 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny oraz uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 2377/80⁽³⁾ oraz przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych⁽⁴⁾.

- (5) Rozporządzenie (WE) nr 1301/2006 ustanawia w szczególności szczegółowe przepisy dotyczące wniosków o uprawnienia do przywozu, statusu wnioskodawców oraz wydawania pozwoleń na przywóz. Przepisy tego rozporządzenia powinny mieć zastosowanie, od dnia 1 lipca 2007 r., do pozwoleń na przywóz wydanych na mocy niniejszego rozporządzenia, bez uszczerbku dla dodatkowych warunków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

- (6) Aby zapobiec spekulacji, ilości do wykorzystania w ramach kontyngentów taryfowych na przywóz powinny zostać udostępnione podmiotom, które mogą wykazać, że rzeczywiście zajmują się przywozem z krajów trzecich na dużą skalę. Mając to na uwadze, jak również w celu zapewnienia skutecznego zarządzania odnośne przedsiębiorstwa handlowe powinny podlegać wymogowi przywozu co najmniej 25 zwierząt w każdym z dwóch okresów referencyjnych, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, zważywszy na fakt, że partię 25 zwierząt można uznać za partię opłacalną z handlowego punktu widzenia. Ponadto ze względów administracyjnych należy zezwolić państwom członkowskim na akceptowanie poświadczonych kopii dokumentów będących dowodem prowadzenia wymiany handlowej z krajami trzecimi.

- (7) Należy również ustalić zabezpieczenie z tytułu uprawnień do przywozu. Pozwolenia na przywóz powinny być nieprzenoszalne i powinny być one wydawane przedsiębiorstwom handlowym wyłącznie dla ilości, w odniesieniu do których przedsiębiorstwom tym przyznano uprawnienia do przywozu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, str. 13. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 289/2007 (Dz.U. L 78 z 17.3.2007, str. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 143 z 27.6.1995, str. 35. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 586/2007 (Dz.U. L 139 z 31.5.2007, str. 5).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006 (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52).

- (8) W celu nałożenia na podmioty obowiązku ubiegania się o pozwolenia na przywóz dla wszystkich przyznanych uprawnień do przywozu należy ustalić, że złożenie wniosku o pozwolenie w odniesieniu do przyznanych ilości stanowi, w przypadku zabezpieczenia z tytułu uprawnień do przywozu, podstawowy wymóg w rozumieniu rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych⁽¹⁾.
- (9) Artykuł 82 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾ przewiduje dozór celny w odniesieniu do towarów dopuszczonych do swobodnego obrotu przy obniżonej stawce celnej z uwagi na ich ostateczne przeznaczenie. Zwierzęta przywożone w ramach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu kontyngentów taryfowych na przywóz należy przez pewien okres objąć monitorowaniem celem zagwarantowania, że w tym czasie nie zostaną one poddane ubojowi.
- (10) W tym celu należy wnieść zabezpieczenie, którego kwota powinna obejmować różnicę między cłem wynikającym ze Wspólnej Taryfy Celnej a obniżoną stawką celną obowiązującą w dniu dopuszczenia zwierząt do swobodnego obrotu.
- (11) W celu zapewnienia jasności rozporządzenie Komisji (WE) nr 1081/1999 z dnia 26 maja 1999 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na przywóz byków, krów i jałówek niektórych ras alpejskich i górskich, przeznaczonych do innych celów niż ubój, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1012/98 oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1143/98⁽³⁾ należy zatem uchylić i zastąpić nowym rozporządzeniem od dnia 1 lipca 2007 r.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym otwiera się kontyngenty taryfowe na przywóz byków, krów i jałówek niektórych ras alpejskich i górskich, przeznaczonych do celów innych niż ubój, o których mowa w załączniku I, na okres od dnia 1 lipca danego roku do dnia 30 czerwca roku następnego („okresy obowiązywania kontyngentu taryfowego na przywóz”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 131 z 27.5.1999, str. 15. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1965/2006 (Dz.U. L 408 z 30.12.2006, str. 26. Sprostowanie w Dz.U. L 47 z 16.2.2007, str. 21).

Kontyngenty taryfowe noszą numery porządkowe 09.4196 i 09.4197.

Artykuł 2

1. Dla celów niniejszego rozporządzenia zwierzęta, o których mowa w art. 1, uważa się za przeznaczone do innych celów niż ubój, jeśli nie zostaną one poddane ubojowi w okresie czterech miesięcy od dnia przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu.

Odstępstwa mogą być udzielane w przypadku należycie dowiedzonego działania siły wyższej.

2. Celem uzyskania dostępu do kontyngentu taryfowego na przywóz objętego numerem porządkowym 09.4197 należy przedłożyć następujące dokumenty:

- a) w odniesieniu do byków: świadectwo rodowodowe,
- b) w odniesieniu do krów i jałówek: świadectwo rodowodowe lub świadectwo rejestracji w księdze zarodowej potwierdzające czystość rasy.

Artykuł 3

1. Kontyngenty taryfowe na przywóz, o których mowa w załączniku I, są zarządzane poprzez przyznanie, po pierwsze, uprawnień do przywozu, a następnie wydanie pozwoleń na przywóz.

2. O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, stosuje się rozporządzenia (WE) nr 1445/95, (WE) nr 1291/2000 i (WE) nr 1301/2006.

Artykuł 4

1. Do celów stosowania art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 wnioskodawcy wykazują, że podczas każdego z dwóch okresów referencyjnych, o których mowa w tym artykule, dokonali przywozu co najmniej 25 zwierząt objętych kodem CN 0102 90.

Państwa członkowskie mogą zaakceptować jako dowód prowadzenia handlu z krajami trzecimi kopie dokumentów, o których mowa w art. 5 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, należycie poświadczane przez organ wydający.

2. Spółka utworzona poprzez połączenie spółek, z których każda wykazuje przywozy referencyjne zgodne z minimalną ilością, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, może wykorzystać te przywozy referencyjne jako dowód prowadzenia handlu.

Artykuł 5

1. Wnioski o uprawnienia do przywozu składane są najpóźniej do godziny 13.00 czasu brukselskiego dnia 20 czerwca roku poprzedzającego dany okres obowiązywania kontyngentu taryfowego na przywóz.

2. Zabezpieczenie w wysokości 3 EUR za sztukę bydła, związane z uprawnieniami do przywozu, wnoszone jest do właściwego organu wraz z wnioskiem o przyznanie uprawnień do przywozu.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o całkowitej ilości, o którą złożono wnioski w przypadku każdego numeru porządkowego, nie później niż do godz. 16.00 czasu brukselskiego piątego dnia roboczego następującego po upływie terminu składania wniosków, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 6

1. Uprawnienia do przywozu przyznaje się od siódmego do najpóźniej szesnastego dnia roboczego następującego po upływie terminu składania powiadomień, o którym mowa w art. 5 ust. 3.

2. Jeżeli zastosowanie współczynnika przydziału, o którym mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, doprowadzi do przydziału mniejszej ilości uprawnień do przywozu niż ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski, zabezpieczenie wniesione zgodnie z art. 5 ust. 2 niniejszego rozporządzenia jest bezzwłocznie zwracane w odpowiedniej proporcji.

Artykuł 7

1. Dopuszczenie do swobodnego obrotu ilości przyznaných w ramach kontyngentów, o których mowa w załączniku I, wymaga okazania pozwolenia na przywóz.

2. Wnioski o pozwolenie na przywóz obejmują całkowitą przyznaną ilość. Ten obowiązek stanowi podstawowy wymóg w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

Artykuł 8

1. Wnioski o pozwolenie na przywóz są składane wyłącznie w państwie członkowskim, w którym wnioskodawca ubiegał się o i uzyskał uprawnienia do przywozu w ramach kontyngentów, o których mowa w załączniku I.

Każdorazowe wydanie pozwolenia na przywóz powoduje analogiczne ograniczenie uzyskanych uprawnień do przywozu oraz

bezzwłoczny zwrot, w odpowiedniej proporcji, zabezpieczenia wniesionego zgodnie z art. 5 ust. 2.

2. Pozwolenia na przywóz wydaje się na nazwę podmiotu gospodarczego, który uzyskał uprawnienia do przywozu.

3. Wnioski o pozwolenie na przywóz oraz pozwolenia na przywóz zawierają następujące wpisy:

a) w polu 8 – kraj pochodzenia;

b) w polu 16 – jeden lub kilka kodów CN wymienionych w załączniku I;

c) w polu 20 – numer porządkowy kontyngentu oraz jedną z adnotacji określonych w załączniku II.

Artykuł 9

W drodze odstępstwa od przepisów art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, prawa wynikające z pozwoleń na przywóz wydanych na mocy niniejszego rozporządzenia są nieprzenoszalne.

Artykuł 10

1. Przywożone zwierzęta monitoruje się zgodnie z art. 82 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 celem zagwarantowania, że nie zostaną one poddane ubojowi w okresie czterech miesięcy od dnia ich dopuszczenia do swobodnego obrotu.

2. W celu zapewnienia wywiązania się z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, polegającego na niepoddawaniu zwierząt ubojowi oraz w celu zagwarantowania wpływu niezapłaconych opłat celnych w sytuacji, gdy obowiązek ten nie jest przestrzegany, importerzy wnoszą zabezpieczenie właściwym organom celnym. Kwota zabezpieczenia jest równa różnicy między opłatami celnymi określonymi we Wspólnej Taryfie Celnej oraz cłami, o których mowa w załączniku I, obowiązującymi w dniu dopuszczenia danych zwierząt do swobodnego obrotu.

3. Zabezpieczenia przewidziane w ust. 2 są zwalniane natychmiast po przedstawieniu zainteresowanym organom celnym dowodu potwierdzającego, że zwierzęta:

a) nie zostały poddane ubojowi w okresie czterech miesięcy od dnia dopuszczenia ich do swobodnego obrotu; lub

b) zostały w tym okresie poddane ubojowi z powodu działania siły wyższej lub z przyczyn sanitarnych lub jeśli padły na skutek choroby lub wypadku.

Artykuł 11

Rozporządzenie (WE) nr 1081/1999 traci moc.

Artykuł 12

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Jednakże art. 11 stosuje się od dnia 1 lipca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Kontyngenty taryfowe na przywóz, o których mowa w art. 1

Nr porządkowy	Kod CN	Kody Taric	Wyszczególnienie	Wielkość kontyngentu (pogłowie)	Cło
09.4196	ex 0102 90 05	0102 90 05*20 *40	Krowy i jałówki, przeznaczone do innych celów niż na ubój, następujących ras górskich: bydło rasy simental szare, brązowe, żółte i rasa simental ska pstra oraz rasa pinzgau ska (Pinzgauer)	710	6 %
	ex 0102 90 29	0102 90 29*20 *40			
	ex 0102 90 49	0102 90 49*20 *40			
	ex 0102 90 59	0102 90 59*11 *19 *31 *39			
	ex 0102 90 69	0102 90 69*10 *30			
09.4197	ex 0102 90 05	0102 90 05*30 *40 *50	Byki, krowy i jałówki, przeznaczone do innych celów niż na ubój, następujących ras: rasa simental ska pstra oraz rasa szwyc i fryburska	711	4 %
	ex 0102 90 29	0102 90 29*30 *40 *50			
	ex 0102 90 49	0102 90 49*30 *40 *50			
	ex 0102 90 59	0102 90 59*21 *29 *31 *39			
	ex 0102 90 69	0102 90 69*20 *30			
	ex 0102 90 79	0102 90 79*21 *29			

ZAŁĄCZNIK II

Adnotacje, o których mowa w art. 8 ust. 3 lit. c)

- w języku bułgarskim: Алпийски и планински породи (Регламент (ЕО) № 659/2007) Година на внос: ...
 - w języku hiszpańskim: Razas alpinas y de montaña [Reglamento (CE) n° 659/2007], año de importación: ...
 - w języku czeskim: alpská a horská plemena (nařízení (ES) č. 659/2007), rok dovozu: ...
 - w języku duńskim: Alpine racer og bjergracer (forordning (EF) nr. 659/2007), importår: ...
 - w języku niemieckim: Höhenrassen (Verordnung (EG) Nr. 659/2007), Einfuhrjahr: ...
 - w języku estońskim: Alpi tõugu ja mägitõugu (määrus (EÜ) nr 659/2007), impordi aasta: ...
 - w języku greckim: Αλπικές και ορεινές φυλές [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 659/2007], έτος εισαγωγής: ...
 - w języku angielskim: Alpine and mountain breeds (Regulation (EC) No 659/2007), Year of import: ...
 - w języku francuskim: Races alpines et de montagne [règlement (CE) n° 659/2007], année d'importation: ...
 - w języku włoskim: Razze alpine e di montagna [regolamento (CE) n. 659/2007], anno d'importazione: ...
 - w języku łotewskim: Alpīno un kalnu šķirņu dzīvnieki (Regula (EK) Nr. 659/2007), importa gads: ...
 - w języku litewskim: Aukštikalnių ir kalnų veislės (Reglamentas (EB) Nr. 659/2007), importo metai: ...
 - w języku węgierskim: alpesi és hegyi fajtájú (659/2007/EK rendelet), behozatal éve: ...
 - w języku maltańskim: Razes Alpini u tal-muntanja (Ir-Regolament (KE) Nru 659/2007), is-Sena ta' l-importazzjoni: ...
 - w języku niderlandzkim: Bergrassen (Verordening (EG) nr. 659/2007), invoerjaar: ...
 - w języku polskim: Rasy alpejskie i górskie (rozporządzenie (WE) nr 659/2007), rok przywozu: ...
 - w języku portugalskim: Raças alpinas e de montanha [Regulamento (CE) n.º 659/2007], ano de importação: ...
 - w języku rumuńskim: Rase alpine și montane [Regulamentul (CE) nr. 659/2007], anul de import: ...
 - w języku słowackim: Alpské a horské plemená [nariadenie (ES) č. 659/2007], Rok vývozu: ...
 - w języku słoweńskim: Alpske in gorske pasme (Uredba (ES) št. 659/2007), leto uvoza: ...
 - w języku fińskim: Alppi- ja vuoristorotuja (Asetus (EY) N:o 659/2007), tuontivuosi: ...
 - w języku szwedzkim: Alp- och bergraser (förordning (EG) nr 659/2007), importår: ...
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 660/2007**z dnia 14 czerwca 2007 r.****ustalające refundacje wywozowe w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 31 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 stanowi, że różnica między cenami produktów wyszczególnionych w art. 1 tego rozporządzenia na rynku światowym a cenami tych produktów wewnątrz Wspólnoty może zostać objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację rynku mleka i przetworów mlecznych, refundacje wywozowe nie powinny zostać udzielone.

- (3) Komitet Zarządzający ds. Mleka i Przetworów Mlecznych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 refundacje wywozowe nie są udzielane w odniesieniu do produktów określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

ZAŁĄCZNIK

**Refundacje wywozowe w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych stosowane od dnia
15 czerwca 2007 r.**

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
0401 30 31 9100	L20	EUR/100 kg	—	0402 29 19 9900	L20	EUR/100 kg	—
0401 30 31 9400	L20	EUR/100 kg	—	0402 29 99 9100	L20	EUR/100 kg	—
0401 30 31 9700	L20	EUR/100 kg	—	0402 29 99 9500	L20	EUR/100 kg	—
0401 30 39 9100	L20	EUR/100 kg	—	0402 91 11 9370	L20	EUR/100 kg	—
0401 30 39 9400	L20	EUR/100 kg	—	0402 91 19 9370	L20	EUR/100 kg	—
0401 30 39 9700	L20	EUR/100 kg	—	0402 91 31 9300	L20	EUR/100 kg	—
0401 30 91 9100	L20	EUR/100 kg	—	0402 91 39 9300	L20	EUR/100 kg	—
0401 30 99 9100	L20	EUR/100 kg	—	0402 91 99 9000	L20	EUR/100 kg	—
0401 30 99 9500	L20	EUR/100 kg	—	0402 99 11 9350	L20	EUR/100 kg	—
0402 10 11 9000	L20 ⁽¹⁾	EUR/100 kg	—	0402 99 19 9350	L20	EUR/100 kg	—
0402 10 19 9000	L20 ⁽¹⁾	EUR/100 kg	—	0402 99 31 9300	L20	EUR/100 kg	—
0402 10 99 9000	L20	EUR/100 kg	—	0403 90 11 9000	L20	EUR/100 kg	—
0402 21 11 9200	L20	EUR/100 kg	—	0403 90 13 9200	L20	EUR/100 kg	—
0402 21 11 9300	L20	EUR/100 kg	—	0403 90 13 9300	L20	EUR/100 kg	—
0402 21 11 9500	L20	EUR/100 kg	—	0403 90 13 9500	L20	EUR/100 kg	—
0402 21 11 9900	L20 ⁽¹⁾	EUR/100 kg	—	0403 90 13 9900	L20	EUR/100 kg	—
0402 21 17 9000	L20	EUR/100 kg	—	0403 90 33 9400	L20	EUR/100 kg	—
0402 21 19 9300	L20	EUR/100 kg	—	0403 90 59 9310	L20	EUR/100 kg	—
0402 21 19 9500	L20	EUR/100 kg	—	0403 90 59 9340	L20	EUR/100 kg	—
0402 21 19 9900	L20 ⁽¹⁾	EUR/100 kg	—	0403 90 59 9370	L20	EUR/100 kg	—
0402 21 91 9100	L20	EUR/100 kg	—	0404 90 21 9120	L20	EUR/100 kg	—
0402 21 91 9200	L20 ⁽¹⁾	EUR/100 kg	—	0404 90 21 9160	L20	EUR/100 kg	—
0402 21 91 9350	L20	EUR/100 kg	—	0404 90 23 9120	L20	EUR/100 kg	—
0402 21 99 9100	L20	EUR/100 kg	—	0404 90 23 9130	L20	EUR/100 kg	—
0402 21 99 9200	L20 ⁽¹⁾	EUR/100 kg	—	0404 90 23 9140	L20	EUR/100 kg	—
0402 21 99 9300	L20	EUR/100 kg	—	0404 90 23 9150	L20	EUR/100 kg	—
0402 21 99 9400	L20	EUR/100 kg	—	0404 90 81 9100	L20	EUR/100 kg	—
0402 21 99 9500	L20	EUR/100 kg	—	0404 90 83 9110	L20	EUR/100 kg	—
0402 21 99 9600	L20	EUR/100 kg	—	0404 90 83 9130	L20	EUR/100 kg	—
0402 21 99 9700	L20	EUR/100 kg	—	0404 90 83 9150	L20	EUR/100 kg	—
0402 29 15 9200	L20	EUR/100 kg	—	0404 90 83 9170	L20	EUR/100 kg	—
0402 29 15 9300	L20	EUR/100 kg	—	0405 10 11 9500	L20	EUR/100 kg	—
0402 29 15 9500	L20	EUR/100 kg	—	0405 10 11 9700	L20	EUR/100 kg	—
0402 29 19 9300	L20	EUR/100 kg	—				
0402 29 19 9500	L20	EUR/100 kg	—				

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
0405 10 19 9500	L20	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9500	L04	EUR/100 kg	—
0405 10 19 9700	L20	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0405 10 30 9100	L20	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9700	L04	EUR/100 kg	—
0405 10 30 9300	L20	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0405 10 30 9700	L20	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9930	L04	EUR/100 kg	—
0405 10 50 9500	L20	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0405 10 50 9700	L20	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9950	L04	EUR/100 kg	—
0405 10 90 9000	L20	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0405 20 90 9500	L20	EUR/100 kg	—	0406 40 50 9000	L04	EUR/100 kg	—
0405 20 90 9700	L20	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0405 90 10 9000	L20	EUR/100 kg	—	0406 40 90 9000	L04	EUR/100 kg	—
0405 90 90 9000	L20	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9640	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 13 9000	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9650	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 15 9100	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9830	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 17 9100	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9850	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 21 9900	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 20 90 9913	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 23 9900	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 20 90 9915	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 25 9900	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 20 90 9917	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 27 9900	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 20 90 9919	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 32 9119	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 30 31 9730	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 35 9190	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 30 31 9930	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 35 9990	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 30 31 9950	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 37 9000	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—	0406 90 61 9000	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
0406 90 63 9100	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9200	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 90 63 9900	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9400	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 90 69 9910	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9900	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 90 73 9900	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9300	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 90 75 9900	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9400	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 90 76 9300	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9951	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 90 76 9400	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9971	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 90 76 9500	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9973	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 90 78 9100	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9974	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 90 78 9300	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9975	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 90 79 9900	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9979	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 90 81 9900	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9300	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 90 85 9930	L04	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9500	L04	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
0406 90 85 9970	L04	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—
	L40	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	—

(¹) W odniesieniu do odpowiednich produktów przeznaczonych na eksport do Republiki Dominikańskiej w ramach kontyngentu 2007/2008, o których mowa w decyzji 98/486/WE i przy spełnieniu wymogów rozdziału III sekcja 3 rozporządzenia (WE) nr 1282/2006, należy stosować następujące stawki:

- a) produkty objęte kodem CN 0402 10 11 9000 oraz 0402 10 19 9000: 0,00 EUR/100 kg
- b) produkty objęte kodami CN 0402 21 11 9900, 0402 21 19 9900, 0402 21 91 9200 oraz 0402 21 99 9200: 0,00 EUR/100 kg

Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

- L20: Wszystkie miejsca przeznaczenia oprócz Andory, Gibraltaru, Ceuty, Melilly, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Liechtensteinu, gmin Livigno i Campione d'Italia, wyspy Helgoland, Grenlandii, Wysp Owczych, Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli.
- L04: Albania, Bośnia i Hercegowina, Kosowo, Serbia, Czarnogóra i Była Jugosłowiańska Republika Macedonii.
- L40: Wszystkie miejsca przeznaczenia oprócz L04, Andory, Gibraltaru, Ceuty, Melilli, Islandii, Liechtensteinu, Norwegii, Szwajcarii, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), gmin Livigno i Campione d'Italia, wyspy Helgoland, Grenlandii, Wysp Owczych, Stanów Zjednoczonych Ameryki, Chorwacji, Turcji, Australii, Kanady, Nowej Zelandii oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 661/2007**z dnia 14 czerwca 2007 r.****w sprawie nieprzyznania refundacji wywozowych do masła w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 581/2004**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 3 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 581/2004 z dnia 26 marca 2004 r. w sprawie stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych odnośnie do refundacji wywozowych do niektórych rodzajów masła ⁽²⁾ przewiduje otwarcie stałego przetargu.
- (2) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 580/2004 z dnia 26 marca 2004 r. ustanawiającego procedurę przetargową dotyczącą refundacji wywozowych do niektórych przetworów mlecznych ⁽³⁾, oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi

na ten przetarg, stosowne jest nieprzyznanie żadnych refundacji w okresie przetargowym kończącym się dnia 12 czerwca 2007 r.

- (3) Komitet Zarządzający ds. Mleka i Przetworów Mlecznych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W ramach stałego przetargu otwartego rozporządzeniem (WE) nr 581/2004 nie przewiduje się w okresie przetargowym kończącym się dnia 12 czerwca 2007 r. żadnej refundacji do produktów i krajów przeznaczenia wymienionych w art. 1 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 64. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 276/2007 (Dz.U. L 76 z 16.3.2007, str. 16).

⁽³⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 58. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 128/2007 (Dz.U. L 41 z 13.2.2007, str. 6).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 662/2007**z dnia 14 czerwca 2007 r.****ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.

(2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i niektórymi kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

(3) Artykuł 33 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.

(4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 247/2007 (Dz.U. L 69 z 9.3.2007, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym mające zastosowanie od dnia 15 czerwca 2007 r. ^(a)

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	31,07 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	31,07 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	31,07 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	31,07 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3378
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	33,78
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	33,78
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	33,78
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3378

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem: Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii, Czarnogóry, Kosowa, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Andory, Gibraltaru, Ceuty, Melilli, Stolicy Apostolskiej (Watykanu), Lichtensteinu, gmin Livigno oraz Campione d'Italia, wyspy Helgoland, Grenlandii, Wysp Owczych oraz obszarów Cypru, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli.

^(a) Ilości określone w niniejszym Załączniku nie mają zastosowania począwszy od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽¹⁾ Kwota ta ma zastosowanie w odniesieniu do cukru surowego z uzyskiem wynoszącym 92 %. W przypadku gdy uzysk wywożonego cukru surowego ma wartość inną niż 92 %, w odniesieniu do każdej przedmiotowej operacji wywozu należy mającą zastosowanie kwotę refundacji przemnożyć przez współczynnik przeliczeniowy, który otrzymuje się przez podzielenie uzysku wywożonego cukru surowego, obliczonego zgodnie z przepisami pkt III ust. 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, przez 92.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 663/2007**z dnia 14 czerwca 2007 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 958/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 958/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie stałego przetargu w celu ustalenia refundacji wywozowej na cukier biały w roku gospodarczym 2006/2007 ⁽²⁾ wymaga, by ogłaszano częściowe przetargi.

(2) Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 958/2006 oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na przetarg częściowy, zakończony

w dniu 14 czerwca 2007 r., właściwym będzie ustalenie maksymalnych refundacji wywozowych dla tego przetargu.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla częściowego przetargu, który zakończył się w dniu 14 czerwca 2007 r., maksymalna refundacja wywozowa dla produktu wymienionego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 958/2006 wynosi 38,778 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 247/2007 (Dz.U. L 69 z 9.3.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 175 z 29.6.2006, str. 49. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 203/2007 (Dz.U. L 61 z 28.2.2007, str. 3).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 664/2007**z dnia 14 czerwca 2007 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 38/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 38/2007 z dnia 17 stycznia 2007 r. otwierające przetarg stały na odsprzedaż cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Hiszpanii, Irlandii, Włoszech, na Węgrzech, w Polsce, Słowacji i Szwecji z przeznaczeniem na wywóz ⁽²⁾ wymaga, by ogłaszano częściowe przetargi.

(2) Zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 38/2007 oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na przetarg częściowy, zakończony

w dniu 13 czerwca 2007 r., właściwe będzie ustalenie maksymalnych refundacji wywozowych dla tego przetargu.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla częściowego przetargu, który zakończył się w dniu 13 czerwca 2007 r., maksymalna refundacja wywozowa dla produktu wymienionego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 38/2007 wynosi 435,00 EUR/tonę.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 247/2007 (Dz.U. L 69 z 9.3.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 11 z 18.1.2007, str. 4. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 203/2007 (Dz.U. L 61 z 28.2.2006, str. 3).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 665/2007**z dnia 14 czerwca 2007 r.****zmieniające stawki refundacji do niektórych przetworów mlecznych, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 31 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Stawki refundacji stosowane od dnia 25 maja 2007 r. do produktów wymienionych w Załączniku, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu, zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 570/2007⁽²⁾.
- (2) Z zastosowania reguł i kryteriów zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 570/2007 do informacji

posiadanych przez Komisję wynika, iż obecnie stosowane stawki refundacji wywozowych powinny zostać zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji określone w rozporządzeniu (WE) nr 570/2007 zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Heinz ZOUREK

Dyrektor Generalny ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 133 z 25.5.2007, str. 18.

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji obowiązujące od dnia 15 czerwca 2007 r. w odniesieniu do niektórych produktów mlecznych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

(EUR/100 kg)

Kod CN	Opis	Stawka refundacji	
		W przypadku wcześniej- szego wyzna- czenia refun- dacji	W innych przypadkach
ex 0402 10 19	Mleko w proszku, w granulkach bądź w innej formie stałej, o wagowej zawartości tłuszczu do 1,5 %, bez dodatku cukru bądź innych środków słodzących (PG 2):		
	a) w przypadku wywozu towarów o kodzie CN 3501;	—	—
	b) w przypadku wywozu pozostałych towarów	0,00	0,00
ex 0402 21 19	Mleko w proszku, w granulkach bądź w innej formie stałej, o wagowej zawartości tłuszczu równej 26 %, bez dodatku cukru bądź innych środków słodzących (PG 3):		
	a) w przypadku wywozu produktów podobnych do PG 3, zawierających masło po obniżonej cenie bądź śmietanę, uzyskane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1898/2005;	0,00	0,00
	b) w przypadku wywozu pozostałych towarów	0,00	0,00
ex 0405 10	Masło o wagowej zawartości tłuszczu równej 82 % (PG 6):		
	a) w przypadku wywozu towarów, zawierających masło po obniżonej cenie lub śmietanę, które zostały wyprodukowane zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005;	0,00	0,00
	b) w przypadku wywozu towarów o kodzie CN 2106 90 98 o wagowej zawartości tłuszczu mleka przekraczającej 40 %	0,00	0,00
	c) w przypadku wywozu pozostałych towarów.	0,00	0,00

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu do Andory, Gibraltaru, Ceuty, Melilli, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Liechtensteinu, gmin Livigno oraz Campione d'Italia, wyspy Helgoland, Grenlandii, Wysp Owczych, Stanów Zjednoczonych Ameryki i obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje efektywnej kontroli, oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 666/2007**z dnia 14 czerwca 2007 r.****zmieniające stawki refundacji do niektórych produktów z sektora cukru, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 lit. a) oraz ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Stawki refundacji stosowane od dnia 25 maja 2007 r. do produktów wymienionych w Załączniku, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu, zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 571/2007 ⁽²⁾.
- (2) Z zastosowania reguł i kryteriów zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 571/2007 do informacji

posiadanych przez Komisję wynika, iż obecnie stosowane stawki refundacji wywozowych powinny zostać zmienione zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji określone w rozporządzeniu (WE) nr 571/2007 zostają zmienione zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Heinz ZOUREK

Dyrektor Generalny ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 247/2007 (Dz.U. L 69 z 9.3.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 133 z 25.5.2007, str. 21.

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji stosowane od dnia 15 czerwca 2007 r. do niektórych produktów z sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

Kod CN	Opis	Stawka refundacji na 100 kg (w EUR)	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Inne
1701 99 10	Cukier biały	33,78	33,78

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu do Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii, Czarnogóry, Kosowa, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Andory, Gibraltaru, Ceuty, Melilli, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Liechtensteinu, gmin Livigno i Campione d'Italia, wyspy Helgoland, Grenlandii, Wysp Owczych i obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje efektywnej kontroli, oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 667/2007**z dnia 14 czerwca 2007 r.****ustalające stawki refundacji do niektórych produktów zbożowych i ryżu wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu ⁽²⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 oraz art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 stanowią, że różnica między notowaniami lub cenami produktów wymienionych w art. 1 każdego z tych rozporządzeń na rynku światowym a cenami wewnątrz Wspólnoty może zostać pokryta refundacją wywozową.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. wdrażające rozporządzenie Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych do niektórych produktów rolnych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu oraz kryteria ustalania wysokości sum takich refundacji ⁽³⁾, określa produkty, dla których należy ustalić stawkę refundacji stosowaną w przypadku, jeśli produkty te są wywożone jako towary wymienione odpowiednio w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1785/2003.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005, stawkę refundacji na 100 kilogramów każdego z omawianych produktów podstawowych ustala się co miesiąc.
- (4) Ustalenie z wyprzedzeniem wysokich stawek refundacji może zagrozić zobowiązaniom podjętym w odniesieniu do refundacji, które mogą zostać przyznane do wywozów produktów rolnych należących do towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu. W takich sytuacjach, niezbędne jest zatem podjęcie środków ostrożności, nie stanowiąc jednak przeszkody dla zawierania umów długoterminowych. Ustalenie specjalnej stawki refundacji dla celów ustalenia refundacji z wyprzedzeniem jest środkiem, który pozwala na osiągnięcie tych różnych celów.
- (5) Uwzględniając porozumienie pomiędzy Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie wywozów produktów z ciasta makaronowego ze Wspólnoty do Stanów Zjednoczonych, przyjęte decyzją Rady 87/482/EWG ⁽⁴⁾, niezbędne jest zróżnicowanie refundacji do produktów objętych kodami CN 1902 11 00 i 1902 19 ze względu na ich miejsce przeznaczenia.
- (6) Zgodnie z art. 15 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005, należy ustalić obniżoną stawkę refundacji wywozowej, uwzględniając wysokość mającej zastosowanie refundacji wywozowej, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1722/93 ⁽⁵⁾, dla rozpatrywanych produktów podstawowych, stosowaną w zakładanym okresie wytworzenia towarów.
- (7) Napoje alkoholowe uważane są za mniej wrażliwe na cenę zbóż stosowanych do produkcji tych napojów. Niemniej jednak, Protokół 19 do Aktu Przystąpienia Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Danii stanowi, że należy uchwalić środki niezbędne w celu ułatwienia stosowania zbóż wspólnotowych do produkcji napojów alkoholowych pozyskiwanych ze zbóż. Konieczne jest zatem dostosowanie stawki refundacji stosowanej odpowiednio do zbóż wywożonych jako napoje alkoholowe.
- (8) Komitet Zarządzający ds. Zbóż nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji stosowane do produktów podstawowych wymienionych w załączniku A do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 i w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 i wywożonych jako towary wymienione odpowiednio w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1785/2003, ustala się na poziomie podanym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 797/2006 (Dz.U. L 144 z 31.5.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 447/2007 (Dz.U. L 106 z 24.4.2007, str. 31).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 275 z 29.9.1987, str. 36.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 159 z 1.7.1993, str. 112. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1584/2004 (Dz.U. L 280 z 31.8.2004, str. 11).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Heinz ZOUREK

Dyrektor Generalny ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu

ZAŁĄCZNIK

**Stawki refundacji stosowane od dnia 15 czerwca 2007 r. do niektórych produktów zbożowych i ryżu
wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu (*)**

(EUR/100 kg)

Kod CN	Opis produktu ⁽¹⁾	Stawka refundacji na 100 kg produktu podstawowego	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Pozostałe
1001 10 00	Pszenica durum		
	– przy wywozie towarów objętych kodami CN 1902 11 i 1902 19 do Stanów Zjednoczonych Ameryki	—	—
	– w innych przypadkach	—	—
1001 90 99	Pszenica zwykła i mieszanka żyta z pszenicą (meslin):		
	– przy wywozie towarów objętych kodami CN 1902 11 i 1902 19 do Stanów Zjednoczonych Ameryki	—	—
	– w innych przypadkach		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 ⁽²⁾	—	—
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	—	—
	– – w innych przypadkach	—	—
1002 00 00	Żyto	—	—
1003 00 90	Jęczmień		
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	—	—
	– w innych przypadkach	—	—
1004 00 00	Owies zwyczajny	—	—
1005 90 00	Kukurydza w formie:		
	– skrobia		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 ⁽²⁾	—	—
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	—	—
	– – w innych przypadkach	—	—
	– glukoza, syrop glukozowy, maltodekstryna, syrop maltodekstrynowy objęte kodami CN 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 ⁽⁴⁾ :		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 ⁽²⁾	—	—
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	—	—
	– – w innych przypadkach	—	—
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	—	—
	– inne (w tym nieprzetworzone)	—	—
	Skrobia ziemniaczana objęta kodem CN 1108 13 00 podobna do produktu pozyskiwanego z przetworzonej kukurydzy:		
	– jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 ⁽²⁾	—	—
	– przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	—	—
	– w innych przypadkach	—	—

(*) Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarii z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarii lub do Księstwa Liechtensteinu.

Kod CN	Opis produktu ⁽¹⁾	(EUR/100 kg) Stawka refundacji na 100 kg produktu podstawowego	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Pozostałe
ex 1006 30	Ryż całkowicie bielony:		
	– okrągłoziaarnisty	—	—
	– średnioziarnisty	—	—
	– długoziaarnisty	—	—
1006 40 00	Ryż łamany	—	—
1007 00 90	Ziarno sorgo, inne niż mieszańcowe, przeznaczone na siew	—	—

(¹) W odniesieniu do produktów rolnych pozyskanych w drodze przetworzenia produktu podstawowego lub/i produktów powiązanych, stosuje się współczynniki określone w załączniku V do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1043/2005.

(²) Omawiane produkty wchodzi w zakres kodu CN 3505 10 50.

(³) Towary wymienione w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub towary, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2825/93 (Dz.U. L 258 z 16.10.1993, str. 6).

(⁴) W odniesieniu do syropów objętych kodami CN 1702 30 99, 1702 40 90 i 1702 60 90, pozyskanych w drodze mieszania syropów glukozowego i fruktozowego, refundacje wywozowe odnoszą się tylko do syropu glukozowego.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 668/2007**z dnia 14 czerwca 2007 r.****ustanawiające refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. c), d) i g) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- (3) Artykuł 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.
- (4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r.

ustalającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾.

- (5) Refundacje wywozowe mogą zostać ustalone w celu zmniejszenia luki konkurencyjnej między wywozem Wspólnoty a wywozem państw trzecich. Wywóz wspólnotowy do niektórych bliskich miejsc przeznaczenia i do państw trzecich, przyznający produktom wspólnotowym preferencyjne traktowanie w przywozie, ma obecnie korzystną pozycję konkurencyjną. Refundacje wywozowe do tych miejsc przeznaczenia powinny być zatem zniesione.

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją na mocy ust. 1 muszą spełniać wymogi określone w art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 247/2007 (Dz.U. L 69 z 9.3.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 24. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2031/2006 (Dz.U. L 414 z 30.12.2006, str. 43).

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym obowiązujące od dnia 15 czerwca 2007 r. ^(a)

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg suchej masy	33,78
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	33,78
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3378
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	33,78
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3378
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3378
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3378 ⁽¹⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	33,78
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3378

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem: Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii, Czarnogóry, Kosowa, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Andory, Gibraltaru, Ceuty, Melilli, Stolicy Apostolskiej (Watykanu), Lichtensteinu, gmin Livigno oraz Campione d'Italia, wyspy Helgoland, Grenlandii, Wysp Owczych oraz obszarów Cypru, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli.

^(a) Ilości określone w niniejszym Załączniku nie mają zastosowania, począwszy od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽¹⁾ Kwota podstawowa nie ma zastosowania do produktu określonego w pkt 2 Załącznika do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3513/92 (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 12).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 669/2007**z dnia 14 czerwca 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 195/2007 otwierające skup masła w niektórych państwach członkowskich na okres od dnia 1 marca do dnia 31 sierpnia 2007 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 2771/1999 z dnia 16 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła i śmietany ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 195/2007 ⁽³⁾ ustanawia wykaz państw członkowskich, w których został otwarty skup masła, zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999.
- (2) Na podstawie najnowszych informacji przekazanych przez Portugalię, Komisja zaobserwowała, że ceny rynkowe masła były równe lub wyższe niż 92 % ceny interwencyjnej w ciągu dwóch następujących po sobie tygodni. Zatem w Portugalii skup interwencyjny powinien zostać zawieszony, i Portugalię należy usunąć z wykazu ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 195/2007.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 195/2007,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 195/2007 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 1

Niniejszym zawiesza się skup masła przewidziany w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 w następujących państwach członkowskich:

— Portugalia.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 333 z 24.12.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2107/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, str. 20).

⁽³⁾ Dz.U. L 59 z 27.2.2007, str. 62. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 354/2007 (Dz.U. L 90 z 30.3.2007, str. 47).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 670/2007**z dnia 14 czerwca 2007 r.****ustalające refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu ⁽²⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W myśl art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 1784/2003 i art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003, różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 tych rozporządzeń, a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.

(2) Na mocy art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 refundacje powinny być ustalane z uwzględnieniem, z jednej strony, istniejącej sytuacji i przyszłych tendencji pod względem cen i dostępności zbóż, ryżu i ryżu łamanego na rynku Wspólnoty, a z drugiej – cen zbóż, ryżu, ryżu łamanego i produktów sektora zbożowego na rynku światowym. Na mocy tych samych artykułów należy także zapewnić na rynku zbożowym i ryżowym równowagę i naturalny rozwój cen i handlu, a ponadto uwzględniać ekonomiczne aspekty przewidywanych wywozów oraz potrzebę unikania zakłóceń na rynku Wspólnoty.

(3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1518/95 ⁽³⁾ w sprawie systemu przywozu i wywozu produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu, określiło w art. 2 szczególne kryteria, jakie należy uwzględnić przy wyliczaniu refundacji dla tych produktów.

(4) Należy różnicować refundacje dla niektórych produktów przetworzonych w zależności od zawartości w tych produktach popiołów, surowego błonnika, łusek, białka, tłuszczu lub skrobi, ponieważ zawartość ta jest szczególnie znaczącym wskaźnikiem ilości produktu podstawowego rzeczywiście obecnego w produkcie przetworzonym.

(5) Jeśli chodzi o maniok i inne korzenie oraz bulwy roślin tropikalnych, jak również wytworzone z nich mąki, ekonomiczny aspekt ich wywozu, jaki można przewidywać, biorąc przede wszystkim pod uwagę charakter i pochodzenie tych produktów, nie uzasadnia aktualnie potrzeby ustalania refundacji wywozowej. W odniesieniu do niektórych produktów przetworzonych na bazie zbóż, niewielkie znaczenie udziału Wspólnoty w handlu światowym nie wymaga aktualnie ustalania refundacji wywozowej.

(6) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków mogą spowodować konieczność zróżnicowania refundacji w odniesieniu do niektórych produktów, w zależności od ich miejsca przeznaczenia.

(7) Refundację należy ustalać raz na miesiąc. W tym odstępie czasu może ona zostać zmieniona.

(8) Niektóre produkty przetworzone na bazie kukurydzy mogą być poddane obróbce termicznej, która stwarza ryzyko przyznania refundacji nieodpowiadającej jakości produktu. Należy uściślić, że produkty te, zawierające wstępnie żelatynizowaną skrobię, nie mogą korzystać z refundacji wywozowej.

(9) Komitet Zarządzający ds. Zbóż nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1518/95, ustala się w wysokości podanej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1549/2004 (Dz.U. L 280 z 31.8.2004, str. 13).

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 55. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2993/95 (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 25).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 14 czerwca 2007 r. ustalającego refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	0,00	1104 23 10 9300	C10	EUR/t	0,00
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	0,00	1104 29 11 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	0,00	1104 29 51 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C10	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C10	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C10	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	C10	EUR/t	0,00
1103 19 40 9100	C10	EUR/t	0,00	1107 10 11 9000	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	0,00	1107 10 91 9000	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	0,00	1108 11 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	0,00	1108 11 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	0,00	1108 12 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 19 30 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 20 60 9000	C10	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 20 20 9000	C10	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	C10	EUR/t	0,00
1104 19 69 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9100	C10	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	0,00
1104 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	0,00
1104 19 50 9110	C10	EUR/t	0,00	1702 30 91 9000	C10	EUR/t	0,00
1104 19 50 9130	C10	EUR/t	0,00	1702 30 99 9000	C10	EUR/t	0,00
1104 29 01 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	C10	EUR/t	0,00
1104 29 03 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 29 05 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	C10	EUR/t	0,00
1104 29 05 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	C10	EUR/t	0,00
1104 22 20 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	C10	EUR/t	0,00
1104 22 30 9100	C10	EUR/t	0,00	2106 90 55 9000	C14	EUR/t	0,00
1104 23 10 9100	C10	EUR/t	0,00				

⁽¹⁾ Produktom poddanym obróbce termicznej powodującej wstępną żelatynizację skrobi nie przyznaje się żadnej refundacji.

⁽²⁾ Refundacje przyznaje się zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2730/75 (Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 20), ze zmianami.

Uwaga.: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Cyfrowe kody miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Inne miejsca przeznaczenia określa się następująco:

C10: Wszystkie miejsca przeznaczenia.

C14: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Szwajcarii i Liechtensteinu.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2007/34/WE

z dnia 14 czerwca 2007 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 70/157/EWG odnoszącą się do dopuszczalnego poziomu hałasu i układu wydechowego pojazdów silnikowych w celu jej dostosowania do postępu technicznego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

cykl testowania określono w serii zmian nr 02 regulaminu EKG ONZ nr 51 ⁽³⁾.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 13 ust. 2 tiret drugie,

uwzględniając dyrektywę Rady 70/157/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. odnoszącą się do dopuszczalnego poziomu hałasu i układu wydechowego pojazdów silnikowych ⁽²⁾, w szczególności jej art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 70/157/EWG jest jedną ze szczegółowych dyrektyw w zakresie wspólnotowej procedury homologacji typu ustanowionej dyrektywą 70/156/EWG. Zatem przepisy dyrektywy 70/156/EWG odnoszące się do układów, części i oddzielnych zespołów technicznych w pojazdach mają zastosowanie do dyrektywy 70/157/EWG.
- (2) Od wejścia w życie dyrektywy 70/157/EWG dopuszczalny poziom hałasu wytwarzanego przez pojazdy silnikowe został kilkakrotnie obniżony, ostatnio w 1995 r. Ostatnie obniżenie dopuszczalnego poziomu hałasu nie dało zamierzonych efektów, a dalsze badania wykazały, że metoda pomiaru nie odzwierciedla już realnych warunków podczas prowadzenia pojazdów. Należy zatem wprowadzić nowy cykl testowania i zmienić warunki jazdy, w jakich przeprowadza się badania poziomu hałasu w taki sposób, aby lepiej odzwierciedlały one rzeczywisty sposób prowadzenia pojazdów. Nowy

- (3) W okresie przejściowym do celów homologacji typu pojazdów należy przeprowadzać zarówno obecnie obowiązujący, jak i nowy test, a ich wyniki należy przekazywać Komisji. Dzięki temu Komisja uzyska dane niezbędne do ustanowienia odpowiednich dopuszczalnych wartości na potrzeby nowej metody pomiaru, która zastąpi obowiązujący protokół testowy. Obecna metoda powinna być w dalszym ciągu wymagana do otrzymania homologacji typu, a nowa metoda powinna być wykorzystywana do celów monitoringu. Po zakończeniu okresu przejściowego protokół testowy w formie odpowiadającej nowemu testowi powinien być jedynym pomiarem wymaganym w celu otrzymania homologacji typu.
- (4) W celu uwzględnienia ostatnich zmian regulaminów EKG ONZ nr 51 i 59, do których Wspólnota już zdążyła przystąpić, należy dostosować dyrektywę 70/157/EWG do postępu technicznego poprzez uzgodnienie jej przepisów z wymogami technicznymi określonymi we wspomnianych regulaminach. Szczególne znaczenie ma przejście obowiązkowej procedury monitorowania emisji hałasu pojazdów silnikowych określonej w regulaminie EKG ONZ nr 51 na potrzeby homologacji typu WE. W przeciwnym razie dyrektywa byłaby opóźniona w stosunku do regulaminu pod względem dostosowania do postępu technicznego.
- (5) Na mocy art. 3 dyrektywy 70/157/EWG środki określone w niniejszej dyrektywie nie mają wpływu na wymogi określone w ppkt 5.2.2.1 i 5.2.2.5 załącznika I do dyrektywy 70/157/EWG. W związku z nową strukturą załączników należy dostosować numerację i odesłania określone w powyższych punktach. Aby zapewnić powiązania z innymi przepisami wspólnotowego prawodawstwa, należy również opracować tabelę korelacji między obecną a nową numeracją.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ds. Dostosowania do Postępu Technicznego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 42 z 23.2.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/96/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 81).

⁽²⁾ Dz.U. L 42 z 23.2.1970, str. 16. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/96/WE.

⁽³⁾ Dz.U. L 137 z 30.5.2007, str. 68.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. W dyrektywie 70/157/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- a) załącznik I zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszej dyrektywy;
- b) załącznik II zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszej dyrektywy;
- c) załącznik III zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku III do niniejszej dyrektywy;
- d) skreśla się załącznik IV.

2. Odesłania do ppkt 5.2.2.1 i 5.2.2.5 załącznika I do dyrektywy 70/157/EWG interpretuje się jako odesłania do ppkt 2.1 i 2.2 załącznika I, zastąpionych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 2

Z mocą od dnia 6 lipca 2008 r. do dnia 6 lipca 2010 r. pojazd, który ma otrzymać homologację, podlega testowi określonemu w załączniku 10 do regulaminu EKG ONZ nr 51 wyłącznie do celów monitoringu. Wyniki testu dołącza się do dokumentów określonych w dodatku 1 i 2 do załącznika I do dyrektywy 70/157/EWG zmienionej niniejszą dyrektywą, zgodnie z załącznikiem 9 do regulaminu EKG ONZ nr 51. Państwo członkowskie, którego to dotyczy, przesyła powyższe dokumenty informacyjne Komisji. Zgodnie z niniejszą dyrektywą obowiązki te nie dotyczą przypadków przedłużenia istniejących homologacji. Do celów omawianej procedury monitorowania typu pojazdu nie uznaje się za nowy, jeżeli pojazd różni się tylko w odniesieniu do ust. 2.2.1 i 2.2.2 regulaminu EKG ONZ nr 51.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 5 lipca 2008 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do spełnienia wymagań niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują wymienione przepisy od dnia 6 lipca 2008 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonania takiego odniesienia określają państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK I

PRZEPISY DOTYCZĄCE HOMOLOGACJI TYPU WE W ODNIESIENIU DO POZIOMU HAŁASU WYTWARZANEGO PRZEZ DANY TYP POJAZDU SILNIKOWEGO**1. WNIOSEK O UDZIELENIE HOMOLOGACJI TYPU WE POJAZDU**

- 1.1. Wniosek o udzielenie homologacji typu WE na mocy art. 3 ust. 4 dyrektywy 70/156/EWG, dla typu pojazdu w odniesieniu do jego poziomu hałasu, wnosi producent.
- 1.2. Wzór dokumentu informacyjnego znajduje się w dodatku 1.
- 1.3. Reprezentant typu pojazdu, dla którego wystąpiono o homologację, musi być przekazany przez producenta pojazdu placówce technicznej odpowiedzialnej za badania.
- 1.4. Na żądanie placówki technicznej musi być także dostarczona próbka układu wydechowego oraz silnika o co najmniej takiej samej pojemności skokowej cylindrów i maksymalnej mocy znamionowej jak silnik zainstalowany w pojeździe, w odniesieniu do którego producent ubiega się o homologację typu.

2. POZIOM HAŁASU WYTWARZANEGO PRZEZ POJAZDY W RUCHU**2.1. Wartości dopuszczalne**

Poziom hałas mierzony zgodnie z przepisami załącznika III nie przekracza następujących progów:

Kategoria pojazdu	Wartości wyrażone w dB(A) (decybele (A))
2.1.1. Pojazdy przeznaczone do przewozu osób, wyposażone, łącznie z siedzeniem kierowcy, w maksymalnie dziewięć miejsc siedzących	74
2.1.2. Pojazdy przeznaczone do przewozu osób, wyposażone, łącznie z siedzeniem kierowcy, w więcej niż dziewięć miejsc siedzących, o maksymalnej dopuszczalnej masie ponad 3,5 t oraz:	
2.1.2.1. z silnikiem o mocy mniejszej niż 150 kW	78
2.1.2.2. z silnikiem o mocy nie mniejszej niż 150 kW	80
2.1.3. Pojazdy przeznaczone do przewozu osób, wyposażone, łącznie z siedzeniem kierowcy, w więcej niż dziewięć miejsc siedzących; pojazdy przeznaczone do przewozu towarów:	
2.1.3.1. o maksymalnej dopuszczalnej masie nieprzekraczającej 2 t	76
2.1.3.2. o maksymalnej dopuszczalnej masie powyżej 2 t, ale nieprzekraczającej 3,5 t	77
2.1.4. Pojazdy przeznaczone do przewozu towarów o maksymalnej dopuszczalnej masie przekraczającej 3,5 t	
2.1.4.1. z silnikiem o mocy mniejszej niż 75 kW	77
2.1.4.2. z silnikiem o mocy nie mniejszej niż 75 kW, lecz nie większej niż 150 kW	78
2.1.4.3. z silnikiem o mocy nie mniejszej niż 150 kW	80

Jednakże:

- dla pojazdów kategorii 2.1.1 i 2.1.3 wartości dopuszczalne zwiększa się o 1 dB(A), jeśli są one wyposażone w silnik o zapłonie samoczynnym z bezpośrednim wtryskiem,
- dla pojazdów o maksymalnej dopuszczalnej masie ponad 2 t, przeznaczonych do użytku terenowego, wartości dopuszczalne zwiększa się o 1 dB(A), jeśli moc ich silnika jest mniejsza niż 150 kW i o 2 dB(A), jeśli moc ich silnika wynosi co najmniej 150 kW,

- dla pojazdów kategorii 2.1.1, wyposażonych w ręczną skrzynię biegów z więcej niż czterema przełoženiami dla jazdy do przodu oraz z silnikiem rozwijającym maksymalną moc przekraczającą 140 kW/t, których stosunek maksymalnej mocy do maksymalnej masy przekracza 75 kW/t, wartości dopuszczalne zwiększa się o 1 dB(A), jeśli prędkość, z jaką tył pojazdu mija linię BB' na trzecim biegu, przekracza 61 km/h.

2.2. Interpretacja wyników

- 2.2.1. W celu uwzględnienia niedokładności przyrządów pomiarowych, należy od wartości każdego odczytu odjąć 1 dB(A).
- 2.2.2. Pomiary uznaje się za ważne, jeśli różnica między dwoma kolejnymi pomiarami po tej samej stronie pojazdu nie przekracza 2 dB(A).
- 2.2.3. Wynik badania stanowi najwyższy zmierzony poziom hałasu. Jeżeli wynik przekracza maksymalny dopuszczalny poziom hałasu dla kategorii badanego pojazdu o 1 dB(A), przeprowadza się dwa kolejne pomiary przy analogicznym położeniu mikrofonu. Trzy z czterech otrzymanych w ten sposób wyników, przy tym położeniu mikrofonu, nie mogą przekraczać ustanowionych progów.

3. OZNAKOWANIE

- 3.1. Części składowe układu wydechowego i wlotowego, z wyjątkiem elementów mocujących i przewodów, muszą być opatrzone:
 - 3.1.1. znakiem towarowym lub nazwą producenta układów i ich części składowych;
 - 3.1.2. opisem handlowym towaru sporządzonym przez producenta.
- 3.2. Oznakowanie to musi być całkowicie czytelne i nieusuwalne, nawet gdy układ jest zainstalowany w pojeździe.

4. UDZIELANIE HOMOLOGACJI WE TYPU POJAZDU

- 4.1. Jeśli spełnione są odpowiednie wymogi, homologacji typu WE udziela się na mocy art. 4 ust. 3 oraz, jeżeli ma to zastosowanie, na mocy art. 4 ust. 4 dyrektywy 70/156/EWG.
- 4.2. Wzór świadectwa homologacji WE znajduje się w dodatku 2.
- 4.3. Numer homologacji przyznaje się dla każdego homologowanego typu pojazdu zgodnie z załącznikiem VII do dyrektywy 70/156/EWG. To samo państwo członkowskie nie przyznaje tego samego numeru innemu typowi pojazdu.

5. ZMIANY TYPU I ZMIANY HOMOLOGACJI

- 5.1. W przypadku zmiany typu homologowanego na mocy niniejszej dyrektywy zastosowanie mają przepisy art. 5 dyrektywy 70/156/EWG.

6. ZGODNOŚĆ PRODUKCJI

- 6.1. Środki mające na celu zapewnienie zgodności produkcji podejmuje się zgodnie z wymogami ustanowionymi w art. 10 dyrektywy 70/156/EWG.
- 6.2. Przepisy specjalne:
 - 6.2.1. Badania określone w ppkt 2.3.5 załącznika X do dyrektywy 70/156/EWG to badania ustanowione w załączniku 7 do regulaminu EKG ONZ nr 51, o którym mowa w załączniku III do niniejszej dyrektywy.
 - 6.2.2. Częstotliwość inspekcji określona w pkt 3 załącznika X do dyrektywy 70/156/EWG oznacza zwykle jedną inspekcję na dwa lata.

Dodatek 1

Dokument informacyjny nr ... na mocy załącznika I do dyrektywy Rady 70/156/EWG (*) odnoszącej się do homologacji typu WE pojazdów, w odniesieniu do dopuszczalnego poziomu hałasu i układu wydechowego (dyrektywa 70/157/EWG ostatnio zmieniona dyrektywą .../.../WE)

W stosownym przypadku należy dostarczyć, w trzech egzemplarzach wraz ze spisem treści, następujące informacje. Rysunki, w odpowiedniej skali i dostatecznie szczegółowe, należy dostarczać w formacie A4 lub w skoroszycie formatu A4. Zdjęcia, jeśli zostały załączone, muszą być dostatecznie szczegółowe.

Jeśli układy, części lub oddzielne zespoły techniczne są sterowane elektronicznie, należy przedstawić informacje dotyczące ich działania.

0. Ogólne

- 0.1. Marka (nazwa handlowa producenta):
- 0.2. Typ i ogólny(-e) opis(-y) handlowy(-e)
- 0.3. Środki identyfikacji typu, jeśli znajdują się na pojeździe b):
 - 0.3.1. Położenie tego oznakowania.
- 0.4. Kategoria pojazdu c):
- 0.5. Nazwa i adres producenta:
- 0.8. Adres(-y) zakładu(-ów) montażu:

1. Podstawowe właściwości konstrukcyjne pojazdu

- 1.1. Zdjęcia i/lub rysunki pojazdu reprezentatywnego:
 - 1.3.3. Osie napędzane (liczba, położenie, współpraca):
- 1.6. Położenie i układ silnika:

2. Masy i wymiary e) (w kg i mm) (Odniesienie do rysunku, jeżeli ma to zastosowanie)

- 2.4. Zakres wymiarów pojazdu (ogólnie)
 - 2.4.1. Dla podwozia bez nadwozia
 - 2.4.1.1. Długość j):
 - 2.4.1.2. Szerokość k):
 - 2.4.2. Dla podwozia z nadwoziem
 - 2.4.2.1. Długość j):
 - 2.4.2.2. Szerokość k):
- 2.6. Masa pojazdu wraz z nadwoziem, w stanie gotowym do jazdy, lub masa podwozia z kabiną, jeżeli producent nie zainstalował nadwozia (z wyposażeniem standardowym obejmującym płyn chłodzący silnik, oleje, paliwo, narzędzia, koło zapasowe oraz z kierowcą) o) (maksymalna i minimalna):

(*) Numery punktów i przypisów ujętych w niniejszym dokumencie informacyjnym odpowiadają punktom i przypisom umieszczonym w załączniku I do dyrektywy 70/156/EWG. Punkty nieistotne dla celów niniejszej dyrektywy pomijają się.

3. **Silnik q)**
- 3.1. Producent:
- 3.1.1. Kod fabryczny silnika: (jak oznaczono na silniku, lub inne środki identyfikacji)
- 3.2. Silnik spalinowy
- 3.2.1.1. Zasada działania: zapłon iskrowy/zapłon samoczynny, silnik czterosuwowy/dwusuwowy ⁽¹⁾
- 3.2.1.2. Liczba i układ cylindrów:
- 3.2.1.2.3. Kolejność zapłonu:
- 3.2.1.3. Pojemność skokowa silnika: cm^3
- 3.2.1.8. Maksymalna moc netto t): kW na min^{-1} (wartość podana przez producenta)
- 3.2.4. Zasilanie paliwem
- 3.2.4.1. Z gaźnika(-ów): tak/nie ⁽¹⁾
- 3.2.4.1.2. Typ(-y):
- 3.2.4.1.3. Liczba zainstalowanych gaźników:
- 3.2.4.2. Wtrysk paliwa (tylko zapłon samoczynny): tak/nie ⁽¹⁾
- 3.2.4.2.2. Zasada działania: wtrysk bezpośredni/komora wstępna/komora wirowa ⁽¹⁾
- 3.2.4.2.4. Regulator obrotów
- 3.2.4.2.4.1. Typ:
- 3.2.4.2.4.2.1. Punkt odcięcia pod obciążeniem: min^{-1}
- 3.2.4.3. Wtrysk paliwa (tylko zapłon iskrowy): tak/nie ⁽¹⁾
- 3.2.4.3.1. Zasada działania: kolektor dolotowy (jedno-/wielopunktowy ⁽¹⁾)/wtrysk bezpośredni/inne (wyszczególnić) ⁽¹⁾
- 3.2.8. Układ dolotowy
- 3.2.8.4.2. Filtr powietrza, rysunki lub
- 3.2.8.4.2.1. Marka(-i):
- 3.2.8.4.2.2. Typ(-y):
- 3.2.8.4.3. Tłumik ssania, rysunki; lub
- 3.2.8.4.3.1. Marka(-i):
- 3.2.8.4.3.2. Typ(-y):
- 3.2.9. Układ wydechowy
- 3.2.9.2. Opis i/lub rysunek układu wydechowego:

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

3.2.9.4. Tłumik(-i) wydechu:

Dla tłumika przedniego, środkowego i tylnego: budowa, typ, oznakowanie; w odpowiednich przypadkach w zakresie hałasu na zewnątrz: środki ograniczenia emisji hałasu znajdujące się w komorze silnika oraz w silniku:

3.2.9.5. Położenie wylotu układu wydechowego:

3.2.9.6. Tłumik wydechu zawierający materiały włókniste:

3.2.12.2.1. Katalizator: tak/nie ⁽¹⁾

3.2.12.2.1.1. Liczba katalizatorów i ich części:

3.3. Silnik elektryczny

3.3.1. Typ (uzwojenie, wzbudzenie):

3.3.1.1. Maksymalna moc godzinowa: kW

3.3.1.2. Napięcie robocze: V

3.4. Inne silniki lub silniki elektryczne, lub ich połączenia (dane szczegółowe dotyczące ich części):

4. **Układ napędowy v)**

4.2. Typ (mechaniczny, hydrauliczny, elektryczny itp.):

4.6. Przełożenia

Bieg	Przełożenia w skrzyni biegów (stosunek obrotów silnika do obrotów wałka wyjściowego skrzyni biegów)	Przełożenie(-a) przekładni głównej (stosunek obrotów wałka wyjściowego skrzyni biegów do obrotów napędzanych kół)	Przełożenie całkowite
Maksimum dla CVT (*)			
1			
2			
3			
...			
Minimum dla CVT (*)			
Wsteczny			

(*) Przekładnia o przełożeniu zmiennym w sposób ciągły.

4.7. Maksymalna prędkość pojazdu (i bieg, na którym jest osiągnięta) (w km/godz.) w):

6. **Zawieszenie**

6.6. Opony i koła

6.6.2. Górna i dolna granica promienia tocznego

6.6.2.1. Oś 1:

6.6.2.2. Oś 2:

6.6.2.3. Oś 3:

6.6.2.4. Oś 4:

itd.

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

9. **Nadwozie (nie dotyczy pojazdów kategorii M₁)**

9.1. Typ nadwozia:

9.2. Zastosowane materiały i metody wykonania

12. **Różne**

12.5. Szczegóły dotyczące każdego urządzenia niezwiązanego z silnikiem, mającego ograniczać hałas (jeżeli nie są ujęte w innych punktach).

Informacje dodatkowe w przypadku pojazdów terenowych

1.3. Liczba osi i kół:

2.4.1. Dla podwozia bez nadwozia

2.4.1.4.1. Kąt natarcia (na): stopni

2.4.1.5.1. Kąt zejścia (nb): stopni

2.4.1.6. Prześwit (zgodnie z załącznikiem II sekcja A ppkt 4.5 do dyrektywy 70/156/EWG)

2.4.1.6.1. Między osiami:

2.4.1.6.2. Pod osią(-ami) przednią(-mi):

2.4.1.6.3. Pod osią(-ami) tylną(-ymi):

2.4.1.7. Kąt pokonywania nachylenia (nc): stopni

2.4.2. Dla podwozia z nadwoziem

2.4.2.4.1. Kąt natarcia (na): stopni

2.4.2.5.1. Kąt zejścia (nb): stopni

2.4.2.6. Prześwit (zgodnie z załącznikiem II sekcja A pkt 4.5 do dyrektywy 70/156/EWG)

2.4.2.6.1. Między osiami:

2.4.2.6.2. Pod osią(-ami) przednią(-mi):

2.4.2.6.3. Pod osią(-ami) tylną(-ymi):

2.4.2.7. Kąt pokonywania nachylenia (nc): stopni

2.15. Zdolność ruszania pod górę (sam pojazd): procent

4.9. Blokada mechanizmu różnicowego: tak/nie/opcjonalna ⁽¹⁾

Data, sprawa

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

Dodatek 2

WZÓR

ŚWIADECTWO HOMOLOGACJI TYPU WE

(Maksymalny format: A4 (210 × 297 mm))

Pieczeń organu administracji

Komunikat dotyczący

- homologacji typu ⁽¹⁾
- rozszerzenia homologacji typu ⁽¹⁾
- odmowy homologacji typu ⁽¹⁾
- cofnięcia homologacji typu ⁽¹⁾

pojazdu/części/oddzielnego zespołu technicznego ⁽¹⁾ w odniesieniu do dyrektywy .../.../EWG, ostatnio zmienionej dyrektywą .../.../WE.

Numer homologacji typu:

Powód rozszerzenia:

SEKCJA I

- 0.1. Marka (nazwa handlowa producenta):
- 0.2. Typ i ogólny(-e) opis(-y) handlowy(-e):
- 0.3. Środki identyfikacji typu, jeśli znajdują się na pojeździe/części/oddzielnym zespole technicznym ⁽¹⁾ ⁽²⁾
- 0.3.1. Położenie tego oznakowania.
- 0.4. Kategoria pojazdu ⁽³⁾:
- 0.5. Nazwa i adres producenta:
- 0.7. W przypadku części i oddzielnych zespołów technicznych położenie i metoda umieszczania znaku homologacji WE:
- 0.8. Adres(-y) zakładu(-ów) montażu

SEKCJA II

1. Informacje dodatkowe (jeśli mają zastosowanie): patrz: Uzupełnienie.
2. Placówka techniczna odpowiedzialna za przeprowadzenie badań:
3. Data sprawozdania z badań:
4. Numer sprawozdania z badań:
5. Uwagi (o ile są): patrz: Uzupełnienie.
6. Miejsce:
7. Data:
8. Podpis:
9. W załączeniu znajduje się spis treści udostępnianego na żądanie pakietu informacyjnego złożonego w organie udzielającym homologacji.

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

⁽²⁾ Jeżeli oznakowanie typu zawiera znaki nieistotne dla opisu pojazdu, części lub oddzielnego zespołu technicznego, którego dotyczy dane świadectwo homologacji, powinny być one przedstawiane w dokumentacji w postaci symbolu: »?» (np. ABC??123??).

⁽³⁾ Zgodnie z definicją zawartą w załączniku II A do dyrektywy 70/156/EWG.

Uzupełnienie do świadectwa homologacji typu WE nr ...

dotyczącego homologacji typu pojazdu, zgodnie z dyrektywą 70/157/EWG ostatnio zmienioną dyrektywą .../.../WE

1. Informacje dodatkowe:
 - 1.1. W razie potrzeby, wykaz pojazdów objętych ppkt 3.1.2.3.2.3 załącznika III do regulaminu EKG ONZ nr 51.
 - 1.2. Silnik:
 - 1.2.1. Producent:
 - 1.2.2. Typ:
 - 1.2.3. Model:
 - 1.2.4. Maksymalna moc znamionowa silnika kW na min⁻¹
 - 1.3. Skrzynia biegów: ręczna/automatyczna ⁽¹⁾
 - 1.3.1. Liczba biegów:
 - 1.4. Wyposażenie
 - 1.4.1. Tłumik wydechu:
 - 1.4.1.1. Producent:
 - 1.4.1.2. Model:
 - 1.4.1.3. Typ: zgodnie z rys. nr:
 - 1.4.2. Tłumik ssania:
 - 1.4.2.1. Producent:
 - 1.4.2.2. Model:
 - 1.4.2.3. Typ: zgodnie z rys. nr:
 - 1.5. Rozmiar opony:
 - 1.5.1. Opis typu opony używanej do badań homologacji typu:
 - 1.6. Pomiary
 - 1.6.1. Poziom hałasu pojazdu w ruchu:

Wyniki pomiarów			
	Lewa strona, dB(A) ⁽¹⁾	Prawa strona, dB(A) ⁽¹⁾	Położenie dźwigni zmiany biegów
Pierwszy pomiar			
Drugi pomiar			
Trzeci pomiar			
Czwarty pomiar			
Wyniki badania: dB(A)/E ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Wartości pomiarów podano po odjęciu 1 dB(A) zgodnie z przepisami określonymi w ppkt 2.2.1 załącznika I.

⁽²⁾ Litera »E« oznacza, że odnośne pomiary przeprowadzono zgodnie z niniejszą dyrektywą.

- 1.6.2. Poziom hałasu pojazdu nieruchomego:

Wyniki pomiarów		
	dB(A)	Silnik
Pierwszy pomiar		
Drugi pomiar		
Trzeci pomiar		
Wyniki badania: dB(A)/E ⁽¹⁾		

⁽¹⁾ Litera »E« oznacza, że odnośne pomiary przeprowadzono zgodnie z niniejszą dyrektywą.

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

1.6.3. Poziom hałas wytwarzanego przez sprężone powietrze:

Wyniki pomiarów		
	Lewa strona, dB(A) ⁽¹⁾	Prawa strona, dB(A) ⁽¹⁾
Pierwszy pomiar		
Drugi pomiar		
Trzeci pomiar		
Czwarty pomiar		
Wyniki badania: dB(A)		
⁽¹⁾ Wartości pomiarów podano po odjęciu 1 dB(A) zgodnie z przepisami określonymi w pkt 2.2.1 załącznika I.		

5. Uwagi:"

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK II

PRZEPISY ADMINISTRACYJNE DOTYCZĄCE TYPU WE UKŁADÓW WYDECHOWYCH JAKO ODDZIELNYCH ZESPOŁÓW TECHNICZNYCH (ZAMIENNE UKŁADY WYDECHOWE)

1. WNIOSEK O UDZIELENIE HOMOLOGACJI TYPU WE
 - 1.1. Wniosek o udzielenie homologacji typu WE na mocy art. 3 ust. 4 dyrektywy 70/156/EWG w odniesieniu do zamiennego układu wydechowego lub jego części jako oddzielnego zespołu technicznego wnosi producent pojazdu lub producent wspomnianego zespołu technicznego.
 - 1.2. Wzór dokumentu informacyjnego znajduje się w dodatku 1.
 - 1.3. Na żądanie właściwej placówki technicznej przedkładający wniosek musi dostarczyć:
 - 1.3.1. dwie próbki układu, w związku z którym przedłożono wniosek o homologację typu WE,
 - 1.3.2. układ wydechowy typu, jaki był pierwotnie zamocowany w pojeździe w momencie udzielenia homologacji typu WE,
 - 1.3.3. pojazd reprezentatywny dla typu, w jakim układ ma być zamontowany, spełniający wymogi określone w ppkt 4.1 załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ 51, o którym mowa w załączniku III niniejszej dyrektywy,
 - 1.3.4. oddzielnie silnik odpowiedni do typu pojazdu opisanego powyżej.
2. OZNAKOWANIE
 - 2.4.1. Zamienny układ wydechowy lub jego części składowe, z wyjątkiem mocowań i przewodów, muszą być opatrzone:
 - 2.4.1.1. znakiem towarowym lub znakiem fabrycznym producenta układu zamiennego i jego części składowych,
 - 2.4.1.2. opisem handlowym sporządzonym przez producenta.
 - 2.4.2. Oznaczenia te muszą być całkowicie czytelne i nieusuwalne, nawet gdy układ jest zamontowany w pojeździe.
3. UDZIELANIE HOMOLOGACJI WE
 - 3.1. Jeżeli spełnione są odpowiednie wymogi, homologacji typu WE udziela się na mocy art. 4 ust. 3 oraz, jeżeli ma to zastosowanie, na mocy art. 4 ust. 4 dyrektywy 70/156/EWG.
 - 3.2. Wzór świadectwa homologacji WE znajduje się w dodatku 2.
 - 3.3. Numer homologacji przyznaje się dla każdego typu zamiennego układu wydechowego lub jego części homologowanej jako oddzielny zespół techniczny, zgodnie z pkt 3 załącznika VII do dyrektywy 70/156/EWG; trzecia część numeru homologacji typu wskazuje numer dyrektywy zmieniającej, która miała zastosowanie w chwili udzielenia homologacji typu pojazdu. To samo państwo członkowskie nie przyznaje tego samego numeru innemu typowi układu wydechowego lub jego części.
4. ZNAK HOMOLOGACJI TYPU WE
 - 4.1. Każdy zamienny układ wydechowy lub jego część, z wyjątkiem urządzeń metalowych i rur, zgodny z typem homologowanym na mocy niniejszej dyrektywy, otrzymuje znak homologacji typu WE.
 - 4.2. Znak homologacji typu WE składa się z prostokąta otaczającego małą literę »e«, po której następuje(-ą) litera(-y) identyfikująca(-e) państwo członkowskie lub numer państwa członkowskiego, które udzieliło homologacji:
 - »1« – Niemcy
 - »2« – Francja
 - »3« – Włochy
 - »4« – Niderlandy

- »5« – Szwecja
- »6« – Belgia
- »7« – Węgry
- »8« – Republika Czeska
- »9« – Hiszpania
- »11« – Zjednoczone Królestwo
- »12« – Austria
- »13« – Luksemburg
- »17« – Finlandia
- »18« – Dania
- »19« – Rumunia
- »20« – Polska
- »21« – Portugalia
- »23« – Grecja
- »24« – Irlandia
- »26« – Słowenia
- »27« – Słowacja
- »29« – Estonia
- »32« – Łotwa
- »34« – Bułgaria
- »36« – Litwa
- »49« – Cypr
- »50« – Malta

W pobliżu prostokąta znajduje się również »bazowy numer identyfikacyjny« zawarty w sekcji 4 numeru homologacji typu określonego w załączniku VII do dyrektywy 70/156/EWG; numer bazowy poprzedzony jest dwiema cyframi wskazującymi na numer porządkowy przypisany ostatnim poważnym zmianom technicznym dyrektywy Rady 70/157/EWG, która miała zastosowanie w chwili udzielenia homologacji typu. Dla dyrektywy 70/157/EWG numerem porządkowym jest 00; dla dyrektywy 77/212/EWG numerem porządkowym jest 01; dla dyrektywy 84/424/EWG numerem porządkowym jest 02; dla dyrektywy 92/97/EWG i niniejszej dyrektywy numerem porządkowym jest 03. Numer porządkowy 03 odnosi się również do wymogów technicznych serii 00 zmian regulaminu EKG ONZ nr 59.

- 4.3. Znak homologacji musi być czytelny i nieusuwalny, nawet gdy zamienny układ wydechowy lub jego część są zamontowane w pojeździe.
- 4.4. Przykład znaku homologacji WE znajduje się w dodatku 3.
- 5. ZMIANY TYPU I ZMIANY HOMOLOGACJI
- 5.1. W przypadku zmiany typu homologowanego na mocy niniejszej dyrektywy zastosowanie mają przepisy art. 5 dyrektywy 70/156/EWG.
- 6. ZGODNOŚĆ PRODUKCJI
- 6.1. Środki mające na celu zapewnienie zgodności produkcji podejmuje się zgodnie z wymogami ustanowionymi w art. 10 dyrektywy 70/156/EWG.
- 6.2. Przepisy specjalne:
 - 6.2.1. Badania określone w ppkt 2.3.5 załącznika X do dyrektywy 70/156/EWG to badania ustanowione w załączniku 5 do regulaminu EKG ONZ nr 59, o którym mowa w załączniku III do niniejszej dyrektywy.
 - 6.2.2. Częstotliwość inspekcji określona w pkt 3 załącznika X do dyrektywy 70/156/EWG oznacza zwykle jedną inspekcję na dwa lata.

Dodatek 1

Dokument informacyjny nr ... dotyczący homologacji typu WE w przypadku oddzielnego zespołu technicznego układów wydechowych dla pojazdów silnikowych (dyrektywa 70/157/EWG, ostatnio zmieniona dyrektywą .../.../WE)

W stosownym przypadku należy dostarczyć, w trzech egzemplarzach wraz ze spisem treści, następujące informacje. Rysunki, w odpowiedniej skali i dostatecznie szczegółowe, należy dostarczać w formacie A4 lub w skrószycie formatu A4. Zdjęcia, jeśli zostały załączone, muszą być dostatecznie szczegółowe.

Jeśli układy, części lub oddzielne zespoły techniczne są sterowane elektronicznie, należy przedstawić informacje dotyczące ich działania.

0. Ogólne

0.1. Marka (nazwa handlowa producenta):

0.2. Typ i ogólny(-e) opis(-y) handlowy(-e):

0.5. Nazwa i adres producenta:

0.7. W przypadku części i oddzielnych zespołów technicznych położenie i metoda umieszczania znaku homologacji WE:

0.8. Adres(-y) zakładu(-ów) montażu:

1. Opis pojazdu, dla którego przeznaczone jest urządzenie (jeżeli urządzenie jest przeznaczone dla więcej niż jednego typu pojazdu, wymagana w tym punkcie informacja przedstawiana jest dla każdego badanego typu pojazdu)

1.1. Marka (nazwa handlowa producenta):

1.2. Typ i ogólny(-e) opis(-y) handlowy(-e):

1.3. Środki identyfikacji typu, jeśli znajdują się na pojeździe:

1.4. Kategoria pojazdu:

1.5. Numer homologacji typu WE w odniesieniu do poziomu hałasu:

1.6. Wszystkie informacje wspomniane w pkt 1.1–1.5 świadectwa homologacji typu dotyczącego pojazdu (załącznik I, dodatek 2 do niniejszej dyrektywy):

2. Opis urządzenia

2.1. Opis zamiennego układu wydechowego określający wzajemne położenie każdej części układu, wraz z instrukcją montażu:

2.2. Szczegółowe rysunki każdej części, umożliwiające jej łatwe zlokalizowanie i zidentyfikowanie, wraz ze wskazaniem użytych materiałów. Rysunki te muszą wskazywać miejsce przeznaczone do obowiązkowego umieszczenia znaku homologacji typu WE:

Data, sprawa

Dodatek 2

WZÓR

ŚWIADECTWO HOMOLOGACJI TYPU WE

(maksymalny format: A4 (210 × 297 mm))

Pieczeń organu administracji

Komunikat dotyczący

- homologacji typu ⁽¹⁾
- rozszerzenia homologacji typu ⁽¹⁾
- odmowy homologacji typu ⁽¹⁾
- cofnięcia homologacji typu ⁽¹⁾

typu pojazdu/części/oddzielnego zespołu technicznego ⁽¹⁾ w odniesieniu do dyrektywy .../.../EWG, ostatnio zmienionej dyrektywą .../.../WE.

Numer homologacji typu:

Powód rozszerzenia:

SEKCJA I

- 0.1. Marka (nazwa handlowa producenta):
- 0.2. Typ i ogólny(-e) opis(-y) handlowy(-e):
- 0.3. Środki identyfikacji typu, jeśli znajdują się na pojeździe/części/oddzielnym zespole technicznym ⁽¹⁾ ⁽²⁾:
 - 0.3.1. Położenie tego oznakowania:
- 0.4. Kategoria pojazdu ⁽³⁾:
- 0.5. Nazwa i adres producenta:
- 0.7. W przypadku części i oddzielnych zespołów technicznych położenie i metoda umieszczania znaku homologacji WE:
- 0.8. Adres(-y) zakładu(-ów) montażu:

SEKCJA II

1. Dodatkowe informacje (jeśli mają zastosowanie): patrz: Uzupełnienie
2. Placówka techniczna odpowiedzialna za przeprowadzenie badań:
3. Data sprawozdania z badania:
4. Numer sprawozdania z badania:

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

⁽²⁾ Jeżeli oznakowanie typu zawiera znaki nieistotne dla opisu pojazdu, części lub oddzielnego zespołu technicznego, którego dotyczy dane świadectwo homologacji, powinny być one przedstawiane w dokumentacji w postaci symbolu: »?» (np. ABC??123??).

⁽³⁾ Zgodnie z definicją zawartą w załączniku II A do dyrektywy 70/156/EWG.

5. Uwagi (o ile są): patrz: Uzupełnienie.
 6. Miejsce:
 7. Data:
 8. Podpis:
 9. W załączeniu znajduje się spis treści udostępnianego na żądanie pakietu informacyjnego złożonego w organie udzielającym homologacji.
-

Uzupełnienie do świadectwa homologacji typu WE nr ...

dotyczącego homologacji typu oddzielnego zespołu technicznego dla układów wydechowych pojazdów silnikowych w odniesieniu do dyrektywy 70/157/EWG ostatnio zmienionej dyrektywą .../.../WE

1. Informacje dodatkowe
 - 1.1. Budowa oddzielnego zespołu technicznego:
 - 1.2. Znak towarowy lub znak fabryczny typu(-ów) pojazdu silnikowego, w którym ma być zamontowany tłumik ⁽¹⁾:
 - 1.3. Typ(-y) pojazdów i jego (ich) numer(-y) homologacji typu:
 - 1.4. Silnik
 - 1.4.1. Typ (zapłon iskrowy, wysokoprężny):
 - 1.4.2. Cykle: dwusuwowy, czterosuwowy:
 - 1.4.3. Całkowita pojemność skokowa cylindrów:
 - 1.4.4. Maksymalna moc znamionowa silnika kW na min⁻¹
 - 1.5. Liczba przełożeń:
 - 1.6. Zastosowane przełożenia:
 - 1.7. Przełożenie osi napędzanej(-ych):
 - 1.8. Poziom hałasu:

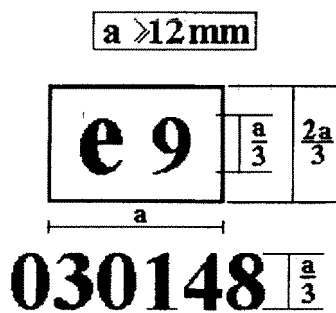
pojazd w ruchu: dB(A), prędkość ustabilizowana przed przyspieszeniem na poziomie km/h;

pojazd nieruchomy dB(A) przy min⁻¹
 - 1.9. Zmiana przeciwcisnienia:
 - 1.10. Wszelkie zastrzeżenia dotyczące wymogów eksploatacji i montażu:
2. Uwagi:

⁽¹⁾ Jeżeli wskazanych jest kilka typów, informacje wymagane w pkt 1.3–1.10 należy podać dla każdego typu.

Dodatek 3

Wzór znaku homologacji typu WE

Układ wydechowy lub jego część opatrzona powyższym znakiem homologacji WE to urządzenie, któremu udzielono homologacji w Hiszpanii (e 9) na mocy dyrektywy 92/97/EWG (03) pod bazowym numerem identyfikacyjnym 0148.

Podane numery są przykładowe.”

ZAŁĄCZNIK III

„ZAŁĄCZNIK III

1. Wymogi techniczne określono w:
 - a) pkt 2, 6.1, 6.2.1 i 6.3 regulaminu EKG ONZ nr 51 (*) i w jego załącznikach 3–10;
 - b) pkt 2 i 6 regulaminu EKG ONZ nr 59 (**) i w jego załącznikach 3–5.
2. Do celów zastosowania przepisów, o których mowa w pkt 1, zastosowanie ma, co następuje:
 - a) »nieobciążony pojazd« oznacza pojazd gotowy do jazdy, zgodnie z definicją określoną w pkt 2.6 dodatku 1 do załącznika I do niniejszej dyrektywy, ale bez kierowcy;
 - b) »formularz zgłoszeniowy« oznacza świadectwo homologacji typu określone w dodatku 2 do załącznika I i II;
 - c) »Umawiające się Strony odpowiednich regulaminów« oznacza państwa członkowskie;
 - d) odesłania do regulaminu 51 i regulaminu 59 interpretuje się jako odesłania do dyrektywy 70/157/EWG;
 - e) przypis 1 do pkt 2.2.6 interpretuje się w następujący sposób: »Definicje kategorii znajdują się w załączniku II A do dyrektywy 70/156/EWG«.

(*) Dz.U. L 137 z 30.5.2007, str. 68.

(**) Dz.U. L 326 z 24.11.2006, str. 43.”

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 11 czerwca 2007 r.

zmieniająca decyzję 2004/585/WE ustanawiającą regionalne komitety doradcze w ramach wspólnej polityki rybołówstwa

(2007/409/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 i 32, przewiduje nowe formy udziału uczestników sektora we wspólnej polityce rybołówstwa poprzez utworzenie regionalnych komitetów doradczych.
- (2) Decyzja 2004/585/WE z dnia 19 lipca 2004 r. ustanawiająca regionalne komitety doradcze w ramach wspólnej polityki rybołówstwa⁽²⁾ określa wspólne ramy, których ma przestrzegać każdy z regionalnych komitetów doradczych.
- (3) Artykuł 9 decyzji 2004/585/WE przewiduje, że regionalne komitety doradcze otrzymają pomoc finansową

Wspólnoty w celu zapewnienia ich skutecznego działania, a także pokrycia ponoszonych przez nie kosztów tłumaczeń ustnych i pisemnych.

- (4) Regionalne komitety doradcze oferują Komisji i państwom członkowskim doradztwo w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa oraz zapewniają skuteczne zaangażowanie uczestników sektora, co stanowi jeden z zasadniczych filarów zreformowanej wspólnej polityki rybołówstwa i jest podstawowym warunkiem dobrego zarządzania.
- (5) Regionalne komitety doradcze powinny zatem być uznawane za organy dążące do osiągnięcia celu będącego przedmiotem interesu ogólnoeuropejskiego w rozumieniu art. 162 lit. b) rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽³⁾.
- (6) Należy zapewnić stabilność finansową regionalnym komitetom doradczym poprzez zapewnienie im dostatecznego i stałego finansowania, tak by mogły one nadal skutecznie pełnić swoją rolę doradczą w ramach wspólnej polityki rybołówstwa.
- (7) W celu uproszczenia zarządzania środkami finansowymi otrzymywanymi przez regionalne komitety doradcze powinien istnieć jeden instrument finansowy dla pokrycia wszystkich kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 256 z 3.8.2004, str. 17.

⁽³⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 478/2007 (Dz.U. L 111 z 28.4.2007, str. 13).

- (8) W związku z przyznaniem regionalnym komitetom doradczym pomocy finansowej Wspólnoty ważne jest, aby Komisja, poza kontrolami audytowymi, mogła również w dowolnym momencie sprawdzać, czy działania regionalnych komitetów doradczych są zgodne z zakresem powierzonych im zadań.
- (9) Decyzja 2004/585/WE powinna zatem zostać odpowiednio zmieniona,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W decyzji Rady 2004/585/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Finansowanie

1. Regionalny komitet doradczy, który nabył osobowość prawną, może ubiegać się o pomoc finansową Wspólnoty jako organ dążący do osiągnięcia celu będącego przedmiotem interesu ogólnoeuropejskiego w rozumieniu art. 162 lit. b) rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (*).

2. Komisja podpisuje umowę dotacji z każdym z regionalnych komitetów doradczych w sprawie pokrycia ich kosztów bieżących, w tym kosztów tłumaczeń ustnych i pisemnych, zgodnie z załącznikiem II.

(*) Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 478/2007 (Dz.U. L 111 z 28.4.2007, str. 13).”;

- 2) dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Artykuł 9a

Weryfikacje przez Komisję

Komisja może przeprowadzać wszelkie weryfikacje, jakie uzna za konieczne dla zapewnienia zgodności z zadaniami powierzonymi regionalnym komitetom doradczym rozporządzeniem Rady (WE) nr 2371/2002 i niniejszą decyzją.”;

- 3) załącznik II zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie siódmego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 11 czerwca 2007 r.

W imieniu Rady
H. SEEHOFER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

Wkład Wspólnoty w koszty ponoszone przez regionalne komitety doradcze

Wspólnota wniesie wkład na pokrycie części kosztów bieżących regionalnych komitetów doradczych jako organów dążących do osiągnięcia celu będącego przedmiotem interesu ogólnoeuropejskiego. Dotacja przyznawana przez Wspólnotę każdemu z regionalnych komitetów doradczych na pokrycie kosztów bieżących nie może przekroczyć 90 % budżetu operacyjnego regionalnego komitetu doradczego. Przez kolejne lata wkład finansowy będzie stały, a jego wysokość będzie zależała od środków dostępnych w budżecie. Komisja będzie zawierać z każdym regionalnym komitetem doradczym na każdy rok »umowę w sprawie przyznania dotacji operacyjnej«, która określi szczegółowe warunki i procedurę przyznawania dotacji.

Dozwolone koszty będą się składać z kosztów niezbędnych do zapewnienia normalnego działania regionalnych komitetów doradczych oraz do umożliwienia im realizacji ich celów. Wyłącznie rzeczywiste wydatki będą przedmiotem wkładu wspólnotowego, który zostanie przyznany pod warunkiem, że pozostałe źródła finansowania zostały przydzielone.

Do kosztów bezpośrednich należą:

- koszty osobowe (dzienny koszt pracy personelu nad projektem),
 - sale konferencyjne,
 - nowy lub używany sprzęt,
 - materiały i dostawy,
 - rozpowszechnianie informacji pomiędzy członkami,
 - koszty podróży i zakwaterowania ekspertów biorących udział w posiedzeniach komitetu (w oparciu o stawki lub zasady określone przez wydziały Komisji),
 - audyty,
 - koszty tłumaczeń ustnych i pisemnych,
 - rezerwa na nieprzewidziane wydatki, nieprzekraczająca 5 % kwalifikowanych kosztów bezpośrednich.”
-

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 12 czerwca 2007 r.

w sprawie środków zapobiegających wprowadzaniu do Wspólnoty i rozprzestrzenianiu się we Wspólnocie wiroida wrzecionowatości bulw ziemniaka

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2451)

(2007/410/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy dyrektywy 2000/29/WE, jeśli państwo członkowskie stwierdzi, że istnieje niebezpieczeństwo wprowadzenia lub rozprzestrzenienia się na jego terytorium szkodliwego organizmu wymienionego w załączniku I lub w załączniku II do tej dyrektywy, podejmuje wszelkie środki niezbędne do ochrony przed tym niebezpieczeństwem.

(2) W związku z obecnością wiroida wrzecionowatości bulw ziemniaka dnia 14 lutego 2007 r. Niemcy poinformowały państwa członkowskie i Komisję, że w dniu 14 lutego 2007 r. przyjęły urzędowe środki w celu zapobiegania dalszemu wprowadzaniu i rozprzestrzenianiu się tego szkodliwego organizmu na ich terytorium.

(3) Wiroid wrzecionowatości bulw ziemniaka jest wymieniony w sekcji I części A załącznika I do dyrektywy 2000/29/WE jako organizm, którego wprowadzenie i rozprzestrzenienie we wszystkich państwach członkowskich powinno być zabronione.

(4) Wiroid wrzecionowatości bulw ziemniaka został wykryty w roślinach *Solanum jasminoides* Paxton i *Brugmansia* Pers. spp. Odniesienie do szkodliwego organizmu obecnie nie ma szczególnych wymogów dotyczących tych roślin pochodzących ze Wspólnoty.

(5) Zachodzi konieczność podjęcia środków przeciwko wprowadzaniu i rozprzestrzenianiu się szkodliwego organizmu we Wspólnocie, ponieważ dostępne informacje naukowe wykazały, że jego obecność na powyższych roślinach może prowadzić do jego dalszego rozprzestrzeniania.

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji powinny mieć zastosowanie do wprowadzania i rozprzestrzeniania organizmu szkodliwego, przywozu, produkcji i przemieszczania roślin rodzaju *Brugmansia* Pers. spp. oraz gatunków *Solanum jasminoides* Paxton, przeznaczonych do sadzenia, w tym nasion, na terytorium Wspólnoty. Ponadto należy przygotować badania na obecność lub trwałą nieobecność tego szkodliwego organizmu w państwach członkowskich.

(7) Właściwa jest ocena skutków podjętych środków, w szczególności w oparciu o informacje przedłożone przez państwa członkowskie, jako podstawa dla potencjalnych przyszłych środków.

(8) Jeśli to konieczne, państwa członkowskie powinny dostosować swoje ustawodawstwo celem spełnienia wymogów określonych w niniejszej decyzji.

(9) Skutki stosowania środków należy poddać przeglądowi do dnia 29 lutego 2008 r.

(10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/35/WE (Dz.U. L 88 z 25.3.2006, str. 9).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przywóz określonych roślin

Rośliny rodzaju *Brugmansia* Pers. spp. oraz gatunków *Solanum jasminoides* Paxton przeznaczone do sadzenia, w tym nasiona (zwane dalej „określonymi roślinami”), mogą być wprowadzone do Wspólnoty, wyłącznie jeśli:

- a) są zgodne z wymogami ustanowionymi w pkt 1 załącznika; oraz
- b) przy wprowadzaniu do Wspólnoty zostaną poddane kontroli przez właściwy organ urzędowy oraz badaniu na obecność wiroida wrzecionowatości bulw ziemniaka, zgodnie z art. 13a ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE, i zostaną na podstawie tego badania uznane za wolne od tego szkodliwego organizmu.

Artykuł 2

Przemieszczanie określonych roślin we Wspólnocie

Określone rośliny pochodzące ze Wspólnoty lub przywożone do Wspólnoty na mocy art. 1 mogą być przemieszczane na terytorium Wspólnoty, wyłącznie jeśli spełniają warunki ustanowione w pkt 2 załącznika.

Artykuł 3

Badania i powiadomienia

1. Państwa członkowskie przeprowadzają urzędowe badania i, jeśli to konieczne, testy na obecność wiroida wrzecionowatości bulw ziemniaka na roślinach żywicielskich lub w celu potwierdzenia zakażenia tym szkodliwym organizmem na ich terytorium.

Bez uszczerbku dla przepisów art. 16 ust. 2 dyrektywy 2000/29/WE, o wynikach tych badań należy powiadomić Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie do dnia 10 stycznia 2008 r.

2. Właściwe organy urzędowe należy niezwłocznie powiadomić o podejrzeniu wystąpienia lub o potwierdzonej obecności wiroida wrzecionowatości bulw ziemniaka.

Artykuł 4

Zgodność

Państwa członkowskie, jeśli to konieczne, zmieniają środki, które przyjęły w celu ochrony swojego terytorium przed wprowadzaniem i rozprzestrzenianiem się wiroida wrzecionowatości bulw ziemniaka, w sposób zapewniający ich zgodność z niniejszą decyzją. Państwa członkowskie niezwłocznie informują o tych środkach Komisję.

Artykuł 5

Przegląd

Niniejsza decyzja zostanie poddana przeglądowi najpóźniej do dnia 29 lutego 2008 r.

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Dodatkowe środki, o których mowa w art. 1 i 2 niniejszej decyzji**1. Szczegółne wymogi przywozowe**

Bez uszczerbku dla przepisów w załączniku III część A pkt 13 do dyrektywy 2000/29/WE, określonym roślinom pochodzącym z krajów trzecich powinno towarzyszyć świadectwo, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii) tej dyrektywy; w świadectwie tym, w rubryce „dodatkowa deklaracja” umieszcza się informacje, że określone rośliny pochodzą z miejsca produkcji i były cały czas uprawiane w miejscu produkcji, zgodnie z definicją w Międzynarodowym Standardzie FAO dla Środków Fitosanitarnych nr 5 ⁽¹⁾ (zwanym dalej „miejszem produkcji”), które jest zarejestrowane i nadzorowane przez państwową organizację ochrony roślin w kraju pochodzenia:

- a) w krajach, gdzie nie stwierdzono występowania wiroida wrzecionowatości bulw ziemniaka; lub
- b) na obszarze wolnym od szkodników ustanowionym przez państwową organizację ochrony roślin w danym państwie członkowskim zgodnie z Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych. Nazwa obszaru wolnego od szkodników jest podana na świadectwie w rubryce „miejsce pochodzenia”; lub
- c) w którym przed przemieszczeniem przeprowadzono testy wszystkich partii określonych roślin i stwierdzono, że są wolne od wiroida wrzecionowatości bulw ziemniaka; lub
- d) w którym przed przemieszczeniem określonych roślin przeprowadzono testy wszystkich roślin matecznych określonych roślin i stwierdzono, że są wolne od wiroida wrzecionowatości bulw ziemniaka. Po przeprowadzeniu testów należy zapewnić takie warunki uprawy, aby przed przemieszczeniem rośliny mateczne i określone rośliny pozostały wolne od wiroida wrzecionowatości bulw ziemniaka.

2. Warunki przemieszczania

Wszystkie określone rośliny pochodzące ze Wspólnoty lub przywiezione do Wspólnoty na mocy art. 1 niniejszej decyzji, z wyjątkiem niewielkich ilości roślin przemieszczanych w celu wykorzystania ich przez właściciela lub odbiorcę dla celów niekomercyjnych, mogą być przemieszczane na terytorium Wspólnoty pod warunkiem braku ryzyka rozprzestrzenienia szkodliwego organizmu – tylko jeśli towarzyszy im paszport roślin, przygotowany i wydany zgodnie z przepisami dyrektywy Komisji 92/105/EWG ⁽²⁾, i jeśli były cały czas lub od czasu ich wprowadzenia do Wspólnoty uprawiane w miejscu produkcji:

- a) w państwie członkowskim, w którym nie stwierdzono występowania wiroida wrzecionowatości bulw ziemniaka; lub
- b) na obszarze wolnym od szkodników ustanowionym przez właściwy organ urzędowy w danym państwie członkowskim, zgodnie z odnośnymi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych; lub
- c) w którym przed przemieszczeniem przeprowadzono testy wszystkich partii określonych roślin i stwierdzono, że są wolne od wiroida wrzecionowatości bulw ziemniaka; lub
- d) w którym przed przemieszczeniem określonych roślin przeprowadzono testy wszystkich ich roślin matecznych i stwierdzono, że są wolne od wiroida wrzecionowatości bulw ziemniaka. Po przeprowadzeniu testów należy zapewnić takie warunki uprawy, aby przed przemieszczeniem rośliny mateczne i określone rośliny pozostały wolne od wiroida wrzecionowatości bulw ziemniaka.

⁽¹⁾ Słownik terminów fitosanitarnych – Standard odniesienia ISPM nr 5 przygotowany przez Sekretariat Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, Rzym.

⁽²⁾ Dz.U. L 4 z 8.1.1993, str. 22. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2005/17/WE (Dz.U. L 57 z 3.3.2005, str. 23).

DECYZJA KOMISJI

z dnia 14 czerwca 2007 r.

zakazująca wprowadzania do obrotu produktów pochodzących od bydła urodzonego lub hodowanego w Zjednoczonym Królestwie przed dniem 1 sierpnia 1996 r. do jakichkolwiek celów i zwalniająca takie zwierzęta z niektórych środków kontroli i zwalczania ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 oraz uchylająca decyzję 2005/598/WE

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2473)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(2007/411/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady w celu zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2005/598/WE z dnia 2 sierpnia 2005 r. zakazująca wprowadzania do obrotu produktów otrzymanych ze sztuk bydła urodzonego lub hodowanego w Zjednoczonym Królestwie przed dniem 1 sierpnia 1996 r. do jakichkolwiek celów i zwalniająca takie zwierzęta z niektórych środków kontroli i zwalczania ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 ⁽²⁾ ustanawia zakaz wprowadzania do obrotu jakichkolwiek produktów składających się z lub zawierających surowiec pochodzący od bydła urodzonego lub hodowanego w Zjednoczonym Królestwie przed dniem 1 sierpnia 1996 r. Jednakże w drodze odstępstwa, mleko i skóry przygotowane wyłącznie do produkcji artykułów skórzanych mogą być wprowadzane do obrotu.
- (2) Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 ustanawia środki do zastosowania, kiedy obecność gąbczastej encefalopatii bydła (BSE) została urzędowo potwierdzona. Jeden z tych środków polega na natychmiastowym i całkowitym zniszczeniu wszystkich części ciała, w tym skóry, bydła należącego do tej samej kohorty, co zwierzę, u którego stwierdzono BSE.
- (3) Przed sierpniem 1996 r. system identyfikacji bydła w Zjednoczonym Królestwie był niewystarczający, by umożliwić wiarygodne ustalenie pochodzenia zwierząt i poprawną identyfikację kohort, w których wystąpiły przypadki BSE. Zatem ogół bydła urodzonego przed sierpniem 1996 r. uznano za zwierzęta należące do kohorty.

- (4) Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 stanowi, że w drodze odstępstwa od nakazu całkowitego zniszczenia wszystkich części ciała bydła należącego do kohorty, państwa członkowskie mogą zastosować inne środki zapewniające podobny poziom zabezpieczenia, jeśli środki takie zostały zatwierdzone zgodnie z procedurą konsultacji w komitetach.
- (5) W dniu 18 maja 2006 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) przyjął opinię nt. zagrożenia BSE związanego ze skórą pochodzącymi od bydła należącego do kohorty ⁽³⁾. Urząd uznał, że wytwarzanie artykułów skórzanych ze skóry zwierząt należących do kohorty stanowi znikome zagrożenie, pod warunkiem że zwierzęta te zostały albo ubite w przeznaczonych do tego celu obiektach lub oddzielone na ten czas od zwykłego uboju, ich skóry zostały wyraźnie i niezwłocznie oznakowane przed przewiezieniem bezpośrednio do zakładów przetwarzania i poza tym, że zniszczone zostały wszystkie zabarwione i niezabarwione produkty uboczne.
- (6) W dniu 12 marca 2007 r. Zjednoczone Królestwo przedstawiło urzędową procedurę nadzoru nad skórą otrzymanymi ze sztuk bydła urodzonego lub hodowanego w Zjednoczonym Królestwie przed dniem 1 sierpnia 1996 r. ⁽⁴⁾ (procedura urzędowa). W opinii Urzędu przyjętej w dniu 18 maja 2006 r. protokół ten objęty jest całkowicie urzędowym nadzorem i spełnia warunki zalecane dla skór zwierząt należących do kohorty.
- (7) Należy zatem zezwolić Zjednoczonemu Królestwu na wykorzystywanie skór pochodzących od bydła należącego do kohorty, urodzonego lub hodowanego w Zjednoczonym Królestwie przed dniem 1 sierpnia 1996 r., do produkcji artykułów skórzanych.
- (8) Ze względów prawnych należy uchylić decyzję 2005/598/WE i zastąpić nową, której postanowienia pozostaną niezmienione z wyjątkiem tych odnoszących się do skór.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1923/2006 (Dz.U. L 404 z 30.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 204 z 5.8.2005, str. 22.

⁽³⁾ Dostępna na stronie http://www.efsa.europa.eu/en/science/biohaz/biohaz_opinions/1575.html

⁽⁴⁾ Dostępny na stronie <http://www.rpa.gov.uk/rpa/index.nsf/UIMenu/DF2A12FDD9D660C1802570D2003ED00C?OpenDocument>

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Do obrotu nie są wprowadzane żadne produkty zawierające lub składające się z materiałów innych niż mleko, otrzymanych ze sztuk bydła urodzonego lub hodowanego w Zjednoczonym Królestwie przed dniem 1 sierpnia 1996 r.

2. W przypadku śmierci bydła urodzonego lub hodowanego w Zjednoczonym Królestwie przed dniem 1 sierpnia 1996 r. wszystkie części jego ciała są usuwane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

3. W drodze odstępstwa od przepisów ustanowionych w ust. 1 i 2 powyżej i art. 13 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 999/2001 skóry bydła urodzonego lub hodowanego w Zjednoczonym Królestwie przed dniem 1 sierpnia 1996 r., w tym skóry pochodzące od bydła, o którym mowa w tiret trzecie pkt 1 lit. a) załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001, mogą być wykorzystywane w produkcji artykułów skórzanych. Zbiór, przewóz i przetwarzanie tych skór prowadzi się w przeznaczonych do tego celu zatwierdzonych obiektach i pod ścisłym nadzorem urzędowym zgodnie z urzędową procedurą zatwierdzoną przez właściwe organy. Wszystkie produkty uboczne, poza artykułami skórzanymi uzyskanymi z tych skór i wytworzonymi w przeznaczonych do tego celu obiektach, zostaną usunięte jako surowiec kategorii 1 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002.

Artykuł 2

1. W przypadku podejrzenia obecności pasażowalnej encefalopatii gąbczastej (TSE) lub jej urzędowego potwierdzenia u bydła urodzonego lub hodowanego w Zjednoczonym Królestwie przed dniem 1 sierpnia 1996 r. zwalnia się Zjednoczone Królestwo z wprowadzenia obowiązku:

- a) poddania pozostałego bydła z tego gospodarstwa, oprócz bydła urodzonego w ciągu 12 miesięcy po dniu 1 sierpnia

1996 r., urzędowemu ograniczeniu przemieszczania się do czasu poznania wyników badań klinicznych i epidemiologicznych zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 999/2001;

- b) identyfikacji i zniszczenia innych zwierząt poza potwierdzonym przypadkiem zgodnie z art. 13 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 i załącznikiem VII do tego rozporządzenia dotyczącym potwierdzonych przypadków.

2. Jednakże następujące zwierzęta są identyfikowane, zabijane i niszczone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 999/2001:

- a) potomstwo samicy, u której potwierdzono chorobę, urodzone w ciągu dwóch lat przed lub po wystąpieniu klinicznych objawów choroby;
- b) zwierzęta w tym samym stadzie urodzone po dniu 31 lipca 1996 r., w przypadku gdy chorobę potwierdzono u zwierzęcia urodzonego w ciągu 12 miesięcy przed dniem 1 sierpnia 1996 r.

Artykuł 3

Uchyla się decyzję 2005/598/WE.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, str. 1.

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

DECYZJA RADY 2007/412/WSiSW

z dnia 12 czerwca 2007 r.

zmieniająca decyzję 2002/348/WSiSW dotyczącą bezpieczeństwa w związku z meczami piłki nożnej o charakterze międzynarodowym

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 30 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając inicjatywę Republiki Austrii ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem Unii Europejskiej jest, między innymi, zapewnienie obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa w ramach przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości przez wspólne działanie państw członkowskich w dziedzinie współpracy policyjnej.
- (2) Dnia 25 kwietnia 2002 r. Rada przyjęła decyzję 2002/348/WSiSW ⁽³⁾, na mocy której utworzono w każdym z państw członkowskich narodowe punkty informacyjne dla piłki nożnej jako wyznaczone punkty wymiany informacji policyjnych na temat meczów piłki nożnej o charakterze międzynarodowym. Decyzja ta określa zadania realizowane przez każdy z narodowych punktów informacyjnych dla piłki nożnej oraz stosowane przez nie procedury.
- (3) W świetle doświadczeń ostatnich lat, takich jak mistrzostwa Europy w 2004 r., oraz specjalistycznej oceny międzynarodowej współpracy policyjnej w trakcie tych mistrzostw, a także ogólnej intensywnej współpracy policyjnej w odniesieniu do rozgrywanych w Europie meczów międzynarodowych i klubowych, decyzja 2002/348/WSiSW powinna zostać zmieniona i uaktualniona. W ostatnich latach wciąż rośnie liczba kibiców wyjeżdżających za granicę, aby uczestniczyć w meczach. Konieczne jest więc pogłębienie współpracy właściwych organów oraz zapewnienie profesjonalnej wymiany informacji w celu zapobiegania zakłóceniom

porządku publicznego oraz umożliwienia wszystkim państwom członkowskim dokonania skutecznej oceny ryzyka. Proponowane zmiany są wynikiem doświadczeń kilku narodowych punktów informacyjnych zdobytych w ich codziennej pracy i powinny umożliwić im działanie w sposób bardziej uporządkowany i profesjonalny, zapewniając wysokiej jakości wymianę informacji.

- (4) Zmiany pozostają bez uszczerbku dla obowiązujących przepisów krajowych, w szczególności dla podziału kompetencji między różne organy i służby w danych państwach członkowskich, oraz dla wykonywania przez Komisję jej uprawnień wynikających z Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym wprowadza się następujące zmiany do decyzji Rady 2002/348/WSiSW:

- 1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Narodowe punkty informacyjne dla piłki nożnej, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi i międzynarodowymi, mają dostęp do informacji obejmujących dane osobowe kibiców stanowiących ryzyko.”;

- b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Narodowe punkty informacyjne dla piłki nożnej opracowują i rozpowszechniają wśród innych narodowych punktów informacyjnych regularne ogólne lub tematyczne oceny krajowych zakłóceń porządku związanych z piłką nożną.”;

⁽¹⁾ Dz.U. C 164 z 15.7.2006, str. 30.

⁽²⁾ Opinia z dnia 22 marca 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 121 z 8.5.2002, str. 1.

2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„3. Dane osobowe mogą być wymieniane zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi i międzynarodowymi z uwzględnieniem zasad Konwencji Rady Europy nr 108 z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych oraz, w odpowiednich przypadkach, zalecenia nr R(87)15 z dnia 17 września 1987 r. Komitetu Ministrów Rady Europy regulującego wykorzystanie danych osobowych w sektorze policji.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wymiana informacji odbywa się przy wykorzystaniu odpowiednich formularzy określonych w dodatku do podręcznika zaleceń w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz w zakresie działań prewencyjnych i kontrolnych związanych z aktami przemocy i zakłóceniami porządku podczas międzynarodowych

meczów piłki nożnej, w których uczestniczy co najmniej jedno państwo członkowskie. Narodowe punkty informacyjne zapewniają, że informacje przez nie przekazywane są pełne i zgodne z tymi formularzami.”.

Artykuł 2

Rada ocenia realizację niniejszej decyzji w terminie do dnia 12 czerwca 2010 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 12 czerwca 2007 r.

W imieniu Rady
W. SCHÄUBLE
Przewodniczący

DECYZJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON ZEBRANYCH W RADZIE**z dnia 12 czerwca 2007 r.****przyjmująca przepisy wykonawcze do art. 6a Konwencji w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (konwencja o Europolu)**

(2007/413/WSiSW)

UMA WIAJĄCE SIĘ STRONY konwencji o Europolu, państwa członkowskie Unii Europejskiej,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Definicje**

uwzględniając Konwencję w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (konwencja o Europolu) ⁽¹⁾ zmienioną protokołem zmieniającym tę konwencję ⁽²⁾, w szczególności jej art. 6a akapit drugi,

Do celów niniejszej decyzji:

uwzględniając projekt sporządzony przez Zarząd oraz po konsultacji ze wspólnym organem nadzorczym,

a) „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej: osoba możliwa do zidentyfikowania to taka, która może zostać zidentyfikowana bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności przez odniesienie do numeru identyfikacyjnego lub do jednego lub kilku znaków szczególnych związanych z jej tożsamością fizyczną, psychologiczną, psychiczną, ekonomiczną, kulturową lub społeczną;

a także mając na uwadze, co następuje:

b) „przetwarzanie danych osobowych” („przetwarzanie”) oznacza każdą operację lub ciąg operacji dokonywanych na danych osobowych – także metodami automatycznej obróbki danych – takich jak gromadzenie, zapis, porządkowanie, przechowywanie, dostosowywanie lub przekształcanie, odzyskiwanie, przeglądanie, wykorzystywanie, ujawnianie przez przekazywanie, rozpowszechnianie lub udostępnianie w inny sposób, zestawianie lub kompilowanie, blokowanie, usuwanie lub niszczenie;

(1) Do Umawiających się Stron zebranych w Radzie należy przyjęcie przepisów wykonawczych do art. 6A konwencji o Europolu.

c) „komputerowy system zgromadzonych informacji” oznacza system, o którym mowa w art. 6 ust. 1 konwencji o Europolu;

(2) Przy przyjmowaniu tej decyzji Umawiające się Strony przestrzegają obowiązków wynikających dla nich z Konwencji o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych, przyjętej przez Radę Europy w dniu 28 stycznia 1981 r.

d) „system informacyjny” oznacza system, o którym mowa w art. 7 ust. 1 konwencji o Europolu;

(3) Umawiające się strony biorą również pod uwagę zalecenie nr R(87)15 Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 17 września 1987 r. regulujące wykorzystywanie danych osobowych przez policję,

e) „plik roboczy do analizy” oznacza plik stworzony do celów analizy, o której mowa w art. 10 ust. 1;

⁽¹⁾ Dz.U. C 316 z 27.11.1995, str. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 2 z 6.1.2004, str. 1.

f) „państwo członkowskie” oznacza umawiającą się stronę konwencji o Europolu;

g) „strona trzecia” oznacza państwo trzecie lub organ, o którym mowa w art. 10 ust. 4 konwencji o Europolu;

h) „odpowiednio upoważniony urzędnik Europolu” oznacza pracownika Europolu wyznaczonego przez dyrekcję Europolu do przetwarzania danych osobowych przechowywanych na podstawie niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Zakres zastosowania

Niniejszą decyzję stosuje się do danych osobowych przekazywanych Europolowi w celu określenia, czy takie dane są istotne dla powierzonych mu zadań i czy mogą zostać włączone do komputerowego systemu zgromadzonych informacji, z wyjątkiem:

- a) danych osobowych wprowadzonych do systemu informacyjnego zgodnie z art. 9 ust. 1 konwencji o Europolu;
- b) danych osobowych przekazanych przez państwa członkowskie lub stronę trzecią w celu włączenia do pliku roboczego do analizy, a także danych osobowych wprowadzonych do pliku roboczego do analizy zgodnie z art. 10 konwencji o Europolu.

Artykuł 3

Dostęp i wykorzystywanie

1. Dostęp do danych osobowych przetwarzanych przez Europol na mocy niniejszej decyzji mają tylko odpowiednio upoważnieni urzędnicy Europolu.

2. Bez uszczerbku dla art. 13 konwencji o Europolu, dane osobowe przetwarzane przez Europol na mocy niniejszej decyzji są wykorzystywane, wyłącznie w celu określenia, czy takie dane są istotne dla powierzonych Europolowi zadań i czy mogą zostać włączone do komputerowego systemu zgromadzonych informacji.

Artykuł 4

Zasady ochrony danych osobowych oraz bezpieczeństwa danych

1. Podczas przetwarzania danych na mocy niniejszej decyzji Europol przestrzega zasad ochrony danych osobowych oraz bezpieczeństwa danych, które to zasady określone są

w konwencji o Europolu, w szczególności w art. 14 ust. 3, 16 i 25, a także zasad przyjętych w związanych z nimi przepisach wykonawczych.

2. Jeżeli Europol zdecyduje o włączeniu takich danych do komputerowego systemu zgromadzonych informacji lub o ich usunięciu lub zniszczeniu, informuje o tym państwo członkowskie lub stronę trzecią, które ich dostarczyły.

Artykuł 5

Terminy przechowywania danych osobowych

1. Decyzję w sprawie wykorzystania danych osobowych zgodnie z art. 3 ust. 2 podejmuje się możliwie najszybciej, jednak nie później niż 6 miesięcy po otrzymaniu takich danych przez Europol.

2. W przypadku braku takiej decyzji po upływie wspomnianego okresu wynoszącego 6 miesięcy dane osobowe zostają usunięte lub zniszczone, a państwo członkowskie lub strona trzecia, które ich dostarczyły, są o tym informowane.

Artykuł 6

Odpowiedzialność

1. Europol jest odpowiedzialny za zapewnienie przestrzegania art. 3, 4 i 5 niniejszej decyzji.

2. Przed przystąpieniem do przetwarzania danych zgodnie z niniejszą decyzją Europol informuje Zarząd i wspólny organ nadzorczy o sposobie, w jaki zamierza wywiązywać się z tego obowiązku.

Artykuł 7

Skuteczność

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 12 czerwca 2007 r.

W imieniu Rady

W. SCHÄUBLE

Przewodniczący